

Vel-Nytt

Høybråten Velforening
Stiftet 1926

Nr 1

Mai 2006

Årgang 16

Et blikk inn i fremtiden Blir den nye skolen slik?

**Med mye rognebær
om høsten blir det en
hard vinter**

Annonse

AKTIV

Eiendomsselskap?

????

Vi bygger nye Høybråten Skole
etter OPS-modellen

les mer om OPS på www.skanska.no

SKANSKA

INNHold

Ragnar Torgersen har ordet	3
Redaktørens hjørne	3
Anton Tschudi	4
Parken	5
Får skolebarna fortau?	6
Høybråten skal skiltes	7
Eivin Rognlien forteller	8
Ta toget, ta toget	10
Hold veiene våre rene	10
Høybråten Pensjonistforening	10
Strykeorkesteret	11
En gammel "Bråtagutt" ser tilbake	12
Om Velforeningen	14
Sanitetsforeningen	16
Gode føtter gir velvære	17
Fra Miljøkomiteen	18
Syng og vær glad	21
Hva er en varmepumpe	22
Jazz på Vardeheim	24
Kjell Eriksen	24
Bak gjerdet	25
Seniortrimmen er populær	26
Losje Håkon	26

Vel-Nytt utgis to ganger i året. Hensikten er å formidle saker innen interesseområdet Høybråten. Vel-Nytt vil også prøve å beskrive enkeltsaker av historisk betydning for Høybråten. Bladet er upolitisk.

I Redaksjonen:	Ragnar Torgersen
Eilif Holen	Morten Nicholls
Barbro Sveen	Berit Fløgstad
Silje Ensrud	Jan Haanæs
Jorun Eriksen	Olaf Stene
Bodil Nilsen	Silje Ensrud
Arild Rognlien	Jan H. Haga
	Per Steen
Bidrag og Innlegg:	Rolf Torbo
Eilif Holen	Arild Rognlien
Greta B. Holen	
Barbro Sveen	
Randi Aanerud	

Neste nummer: 15 okt 2006	Red. avsluttet
Materialfrist: 15 sept 2006	April 10, 2006
Trykk: E. Sørensen Trykkeri	

Ragnar Torgersen har ordet

Leder av Miljøkomiteen
Ragnar Torgersen

kommunene under ett er Robsrudjordet et uaktuelt alternativ." Vi vet hvordan det gikk. I februar i år vedtok flertallet i Lørenskog kommunestyre plasseringen av Postens østlandsterminal på Robsrud.

Lørenskog kommune har i sin langsiktige kommuneplan disponert områder langs Lørenskogveien/Solheimveien/Visperud/Røykås/Karihaugen og nærliggende veier til næringsvirksomhet og andre utbyggingsformål. Kommuneplanen skal gi et langsiktig planperspektiv med bl.a. forutsigbarhet for næringslivet. Tomtene ligger bl.a. i eksisterende næringsområder, og det er kort avstand til veier som E6, riksvei 159 og Østre Aker vei. At næringsvirksomhet skal lokaliseres langs E6 har også støtte i fylkesutvalget i Akershus. Men mange mennesker opplever etter hvert store miljøbelastninger på grunn av Lørenskogs og Akershus fylkeskommunes standpunkter. Etter vårt syn bør disse nå revideres og nyanseres.

Sett med Høybråtens øyne er den største feilen at Lørenskog kommune ønsker Posten velkommen til en tomt som i utgangspunktet ikke var regulert til næring, og som kunne vært benyttet til mer miljøvennlig utbygging, for eksempel boliger/enklere næring. Postens østlandsterminal med dens transportbehov er det verst tenkelige alternativet. Forslaget kom plutselig i tillegg til de forretnings- og kontorutbygginger som lenge har "ligget i løypa". De er omtalt andre steder i dette Vel-Nytt (Solheimvn. nr. 4 og nr. 10-18-20 samt Skårerødegården med bolig/næring). Dessuten tok ikke Lørenskog kommune hensyn til de vedtatte næringsutbyggingsplanene på Oslosiden, som også skal inn i samme veisystem. Helhetsspektivet mangler. Og Høybråtens beboere så vel som beboerne i Lørenskog frykter nå et "nytt Alnabru" med trafikkaos, støy og forurensning og gjennomkjøring i boligområder. Trafikken i Lørenskog- og Solheimveien er tett allerede i dag, og det uten at en eneste av de store utbyggingsplanene er realisert.

Lørenskog kommune skal legge fram en revisjon av sin langsiktige kommuneplan (2007-2018-2030) i juni-september 2006. Kan vi stole på at Lørenskog kommune har lært når det gjelder arealdisponeringen mot Oslosiden? Høybråten velforening har tatt opp spørsmålet med bydel Stovner, som har lovet å rette en henvendelse til byrådet i Oslo. Dessuten er Plan- og bygningsetaten i Oslo bedt om å engasjere seg sterkere.

Byrådet i Oslo med støtte fra bystyrets partier har protestert mot Postens plassering på Robsrud ved å sende inn innsigelse. Naboer og velforeninger har klaget. Lørenskog har etter vår mening gjort seg fortjent til betegnelsen "landets verste nabokommune 2006." Vi håper ikke denne tvilsomme tittelen må utdeles flere ganger.

Ragnar Torgersen
Leder miljøkomiteen

Redaktørens hjørne.

Nok et Vel-Nytt er ute. Jeg vil takke alle bidragsyterne for deres innsats. Spesielt vil jeg takke miljøkomiteen som har gjort en fabelaktig jobb. Vi er ikke ferdig med Anton Tschudi, men jeg lar dette tema hvile for nå. Kanskje vi kan fange interessen hos en historisk hovedfagstudent til å fortsette?

Arild Rognlien har fremskaffet artikkelen til Eivin Rognlien.

Per Steen sitter oppe i Grong og mimrer og det håper jeg han fortsetter med. Flotte historier fra Høybråten. Er det flere som har noe på lager, så bare kom med dem.

Jeg vil også takke alle annonsørene for deres bidrag. De gjør sitt til at bladet blir bedre. Ha en god sommer

Eilif Holen

Anton Tschudi - Uten ham ville det ikke vært noe Høybråten slik vi i dag kjenner det

Brukseier Anton Tschudi

Anton Tschudi - burde ikke han hedres? Uten ham ville det ikke vært noe Høybråten slik vi kjenner det i dag. Da gamlepresten vår L.U.Pedersen, kom til Høybråten i 1947, hadde han stått nederst i Høybråtenveien med blikket mot Oslo. Det han så var bare jorder så langt øye rakk. flankert av store skogsområder. Opp til høyre lå

Linnerudkollen og Lillomarka og opp til venstre Haukåsen og Ellingsrudåsen med Skansen. Bak seg hadde han et etablert samfunn med kirke, en kirkegård, et bedehus, et samvirkelag, flere mindre kolonial- forretninger, 2 stk manufakturforretninger, et bakeri, et legekontor med lege, en skole, et postkontor, 2 forsamlingshus, et utall av forskjellige interesseforeninger, en isenkram og fargehandel, en idrettsbane, en jernbanestasjon og holdeplass m.m. Han kom til "ferdig dekket bord".

Denne steinrøysa oppe i bakken, kalt Høybråten var blitt et hjemsted for mange familier, pionerer som ville skape noe.

Parallelt med at Norge som nasjon ble eget kongedømme begynte Høybråtens nybyggere å bygge ut sitt samfunn. Mange kom fra Kristiania, mens andre kom fra Toten, Sverige, eller kanskje Fredrikstad. Uansett, de var ikke velkomne av Østre Aker Kommune, disse fabrikkarbeiderne og husmenn. Den slags proletarer ville det etablerte

Østre Aker ikke ha noe av. Slike folk ville bare føre til bry.

Tenk dere Høybråten i 1905 . Ikke et hus, ikke en vei, bare skog og bratte bakker som går nord / syd på tvers av stien som gikk mellom Grorud og Robsrud Stasjon. Høybråtenveien ble navnet på denne stien. Ikke akkurat noen ideell plass å bygge vei på . Noe er rettet ut, men se på navnene på veiene som krysser . Disse navnene viser til kjennemerker på stier frem til de forskjellige eiendommene. Bekkvollveien, Hornetoppen, Lyngtrekket, Olsebakken er der fremdeles, men det var også en myr langsmed Myrbakkveien. Hvor veien gikk videre derfra til Robsrud Stasjon vet jeg ikke, men sannsynligvis fulgte den en sti som gikk der Bredesvei går til Ælva og videre ned der Ellingsrudveien og Nuggerudveien går til stasjonen.

Den 31. mai 1905 er en merkedag for Høybråten. På denne dag fikk Anton Tschudi skjøte på 400 mål inn og utmark grn. 107 brn 001 Øvre Høibraaten gård.

Et historisk skifte fant sted. Fra å være et jordbruksamfunn basert på dyrking av jord og mark, ble Høybråten en "drabantby", hvor arbeidere pendlet mellom Kristianas fabrikker og industri og samfunnet i emning på Høybråten. Her var mark til alle. For en rimelig rentefri kjøpesum med betaling på 1 kr pr uke pr mål, kunne arbeidere bli eiere av egen mark. Tanken var ny og meget populær blant arbeiderne, men meget upopulær hos myndighetene i Aker herred. Der var man redd for at denne noe "uflidde" innflyttergruppen skulle bli en økonomisk belastning i denne velstående og konservative kommunen.

Det må ha sine grunner til at Anton Tschudi ikke er nevnt i Akers Historie 1837-1937, et seks binds verk utgitt i 1937, ei heller er han nevnt i Dr. Edv.Bulls "AKERS HISTORIE" av 1914

Fra panteboka i Riksarkivet har jeg funnet ut at Anton Tschudi la inn bud på 40000.-kr. allerede i 1898. Videre har jeg

Anton Tschudi var en pasjonert rytter. Her sitter han på ryggen til hesten Monark utenfor sitt hjem i Svoldersgt 2 på Skillebekk i 1912.

skjønt at han øyeblikkelig satte i gang oppdeling av boet i 2.5 mål store parseller, med tanke på salg til arbeidere i Kristiania. Boforholdene i Gamlebyen og Grünerløkka var ubeskrivelig dårlige og trange, noe som er historisk dokumentert annensteds. Høybråten, selv om det den gang så ut som et stykke av Østmarka, lå flott plassert mellom Grorud Stasjon og Robsrud stasjon, nå Lørenskog Stasjon. At interessen allikevel var stor viser iveren til å skaffe seg egen eiendom. Tilsagn til kjøpere ble tydeligvis gitt allerede i 1903/04, da flere kjøpekontrakter er vist til fra denne tid. I Riksarkivet derimot finner jeg at ingen fikk skjøte før Tschudi var i mål med sitt skjøte.

Som nevnt i siste Vel-Nytt ble de første skjøter utstet allerede 16. juni 1905.

Kopi av panteboka hvor Anton Tschudi får auksjonsskjøte på Øvre Høybråten gård

Hvem var denne Anton Tschudi?

"Auksjonarius, eiendomsmegler og brukseier Anton Tschudi" (1848-1914) var født og oppvokst i Tønsberg. Slektssnavnet stammer fra bestefaren, som kom til Norge fra Sveits. Anton Tschudi kom til Kristiania som ung mann i 1870 årene. I hovedstaden etablerte han en auksjonsforretning, som han drev fram

til ca 1900. Han startet da opp med oppkjøp av faste eiendommer for utparsellering til villabebyggelse eller småbruk og ble en av de fremste eiendomsmeglere i hovedstadens omegn. I tillegg til utparsellering på Høybråten stod han bak oppdelingen av eiendommer på Økern, Solemskogen, Risløkka, Sinsen, Nadderud, Haslum, Lørenskog og Nesodden. Etter Anton Tschudis død i 1914 drev sønnen Ralph Tschudi firmaet videre.

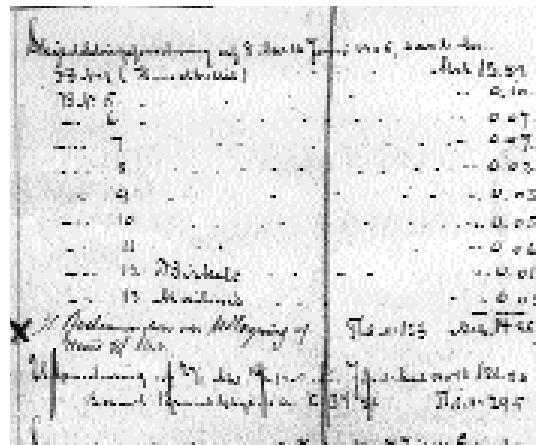
Ralph Tschudi

Ralph Tschudi bodde i sin tid i Kringveien og Linjeveien var hans private vei som dengang het Ralph Tschudis vei.

Anton Tschudi var interessert i det samfunnet han opprettet. 10% av all betaling han innkrevde ble avsatt til et veifond. Han påså også at alle hadde tilgang på vann. "Vanntomta" som i dag er på hjørnet av Høybråtenveien og Bikuben, (barneparken) var en gave fra Tschudi. Gamle Simensen som arbeidet i Cederkvist bakeri har fortalt om denne slitsomme veien fra Vanntomta i bønn av Olsebakken til bakeriet i Kleiva hvor han daglig måtte hente ferskt, rent vann.

Nedre Stovner gård grn 102.

Den 12. januar 1912 utvidet Anton Tschudi sitt område med å kjøpe Nedre Stovner gård grn 102. markert i Panteboka som "Tschudis Skov" Denne ble også utparsellert i tomtene øst for bekken og myra mellom Vardeheimveien og Myrbakkveien / Bredesvei. Fra dette bølet skilte han ut tomta der parken ligger i dag og gav denne til Høybråten

Kopi av panteboka av 8 juni 1905 hvor de første 9 skjøtene er utstedt bl. a brn. 12 Birkeli og 13 Mailund.

øremerket til park.

Jeg har lett i Riksarkivet, i Byarkiver, hos Byantikvaren, på Deichmanske bibliotek, og i Arbeidernes Arkiv og finner ingen referanser til Anton Tschudi annet enn i boka til Anne Sætre om Solemskogen, Høybråten boka " Lenge det gikk", og Rolf Torbos bok "Herre i eget hus".

Anne Sætre's bok om Solemskogen er et meget flott stykke arbeid om nybyggernes slit for å få egen jord og det kan trekkes mange paralleller til livet på Høybråten. Høybråten Velforening som ble stiftet for 80 år siden i 1926 het i sin tid "Tschudiskogens Vel" men dette navnet ble droppet i 1952 ved at Høybråten Velforening ble stiftet.

Jeg er enig med lederen i Groruddalens Historielag at Anton Tschudi bør hedres og jeg er helt enig i forslaget om å omdøpe Høybråtenparken til TSCUDI-PARKEN og kanskje introdusere 31 mai som HØYBRÅTENDAGEN.

Eilif Holen

Groruddalen Historielag foreslår Høybråten park omdøpet til Tschudiparken

Jeg har nettopp mottatt Vel-Nytt nr. 2/2005 og med interesse lest spalten "Redaktørens Hjørne".

Der slår du fast at Anton Tschudi så å si er "far" til Høybråten som boligområde ved at han kjøpte Gnr. 107 og foretok den historiske utparselleringen.

Jeg er enig med deg i at han bør hedres

for det!

Så vidt jeg vet avsatte Tschudi også arealer til felles bruk for befolkningen på Høybråten. Det gjelder f.eks. "vann-tomta" og parken.

For å unngå at Anton Tschudis navn skal forsvinne i den store glemmeboken, vil jeg foreslå at parken på

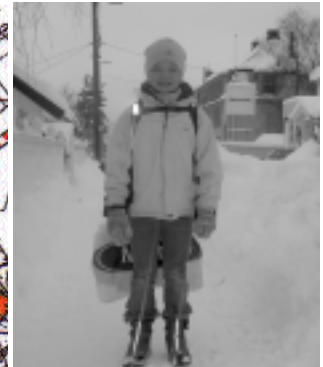
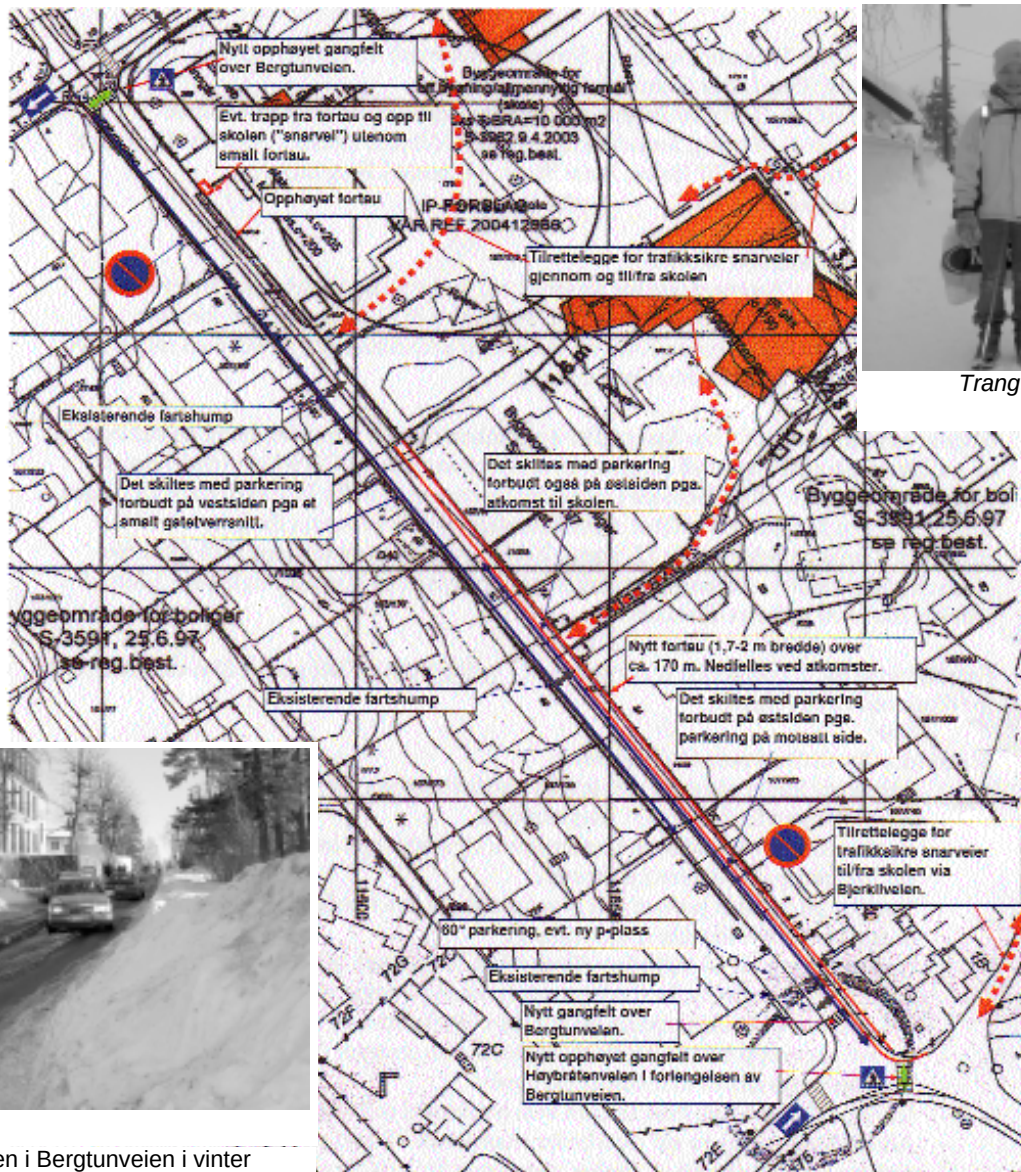
Høybråten får navnet Tschudiparken.

På den måten vil navnet bli knyttet til stedet på en god måte, og Anton Tschudis innsats vil bli hedret.

Med vennlig hilsen
Bjørn H. Syversen
leder Groruddalen Historielag

Får skolebarna forttau?

Trafikksituasjonen i Bergtunveien har som kjent forverret seg år for år, og skolebarna får dermed en farlig skolevei. Både skolen, FAU og Velet v/miljøkomiteen har jobbet med saken, uten at dette har resultert i bedret situasjon. Nå ser det ut til å kunne løsnе ...

Trangt forttau

Trafikksituasjonen i Bergtunveien i vinter

Høybråten Vel v/ Miljøkomiteen fikk bevilget midler av Plankontoret for Groruddalen til en kartlegging av trafikksituasjonen i og rundt Bergtunveien.

På bakgrunn av en grundig jobb med trafikkteiling i og rundt Bergtunveien, utarbeidet konsulentfirmaet COWI en rapport med forslag for tiltak som kan forbedre situasjonen. Den 12. januar ble alle beboere i Bergtunveien invitert til å delta på beboermøte.

Situasjonen og forslagene til tiltak ble gjennomgått på møtet der COWI også var representert. Beboermøtet diskuterte forslagene, og kom til enighet om å fortsette arbeidet med å få gjennomført

tiltakene. Tiltakene som fikk oppslutning var blant andre:

- Fortau på høyre side inn fra Høybråtenveien. Dette vil ha stor betydning for beboerne i Bergtunveien.
- Opphøyd gangfelt på toppen av Olsebakken.
- Heve det eksisterende gangfeltet i Olsebakken og sette varselsskilt i bakken.
- Fortauet langs muren mot skolen må heves
- Vurdere skilt med all stans forbudt som permanent ordning
- Alle beboere må bli flinke til å gjøre sitt for å bedre situasjonen i

Bergtunveien; det vil si ikke å parkere biler / tilhengere eller lignende i veien, men sørge for å rydde plass på egen tomt. Snø må ikke måkes ut i veien.

Høybråten Vel v/miljøkomiteen vil nå arbeide videre med å finne ut hvordan finansiering av de foreslåtte tiltakene kan skje. Tidspunktet for eventuelle varige tiltak vil først kunne komme etter at utbyggingen av skolen er avsluttet, og de midlertidige tiltakene i Bergtunveien er fjernet.

Signy Svendsen

Høybråten skal skiltes!

Høybråten Lokalhistoriske Forum (HØYLOF) starter i disse dager sitt "skiltprosjekt". Bakgrunnen er følgende: Mange av eiendommene på Høybråten har egne navn som til dels stammer fra tiden før vei-adressene ble vanlige. Mange av dagens veinavn er opprinnelige eiendomsnavn: Fredheimveien oppkalt etter Karl Andersens eiendom, Bergtunveien etter Johan Rognliens eiendom, Granliveien etter eiendommen Granli, Bekkevollveien etter Fuglestads eiendom osv. Vi ønsker å ta vare på disse gamle husnavnene og synliggjøre dem, også de som vi ikke finner igjen i veinavnene. Det er ikke bare de

eldste eiendommene som har slike navn. Det kan du finne ut ved å se på eiendomsskjøtet ditt eller kontakte Plan- og bygningsetaten i Oslo.

Høybråtenfolk er kjent for sin turglede: Vi tror at rusleturene skal bli ennå mer interessante når vakre, ovale blå emaljeskilt pryder husveggen med opplysning om eiendommens navn og byggeår! Skiltene produseres i Polen og har samme kvalitet og leverandør som Oslo Byes Vels vakre skilting av historiske bygninger. Under forutsetning av en viss respons på prosjektet, vil prisen være kr. 500,- inkl. moms.

HØYLOF tar sikte på å bruke våren/forsommeren til å ta opp bestillinger slik at skiltene er klare for montering umiddelbart etter sommerferien i år. Vi håper flest mulig vil ta kontakt med arbeidsutvalget som består av: Arild Rognlien tlf: 95933577, Eilif Holen tlf: 22211535 eller Rolf Torbo tlf: 40997827. Det samme arbeidsutvalget vil for øvrig drive en viss form for oppsøkende virksomhet.

Bevisstheten om vår lokalhistorie er stigende. Ikke minst har "Akers Avis" og Høybråten Velforenings "Vel-nytt" bidratt til dette, sammen med den helt ferske boken om Karl Andersen og nybyggerne på Høybråten. Boken selges for øvrig av årets 80-årsjubilant: Høybråten skoles Musikkorps og i Holmsens Magasin.

"La en rusletur på Høybråten bli en vandring i vår lokalhistorie!"

Rolf Torbo

I FREDHEIMVEIEN 3 PÅ HØYBRÅTEN ER VI

**Vi har lang erfaring og er spesialister innen
elektroinstallasjon, maling og farver.
Vi er konkurransedyktige på service og priser.**

- Hvitevarer
- Småelektrisk
- Lamper / Pærer
- El-materiell
- Maling (blander farver etter ditt ønske)

- Jernvarer
- Redskap - sommer / vinter
- Medisinsalg
- Kommisjonær for Norsk Tipping
- Miljøstasjon
- Post i Butikk

EL-KJEDEN

elfag

Parafinlamper og våte sokker

Furuset Skole

Eivin Rognlien født 1901 kom til Høybråten som barn. Han skrev ned sine minner. Hans etterkommere har gitt Vel-Nytts lesere anledning til å ta del av noen av disse erindringer.. I denne utgaven forteller Eivin om skolen.

Verken mor eller far var bymennesker. De ville gjerne ha sitt eget hus utenfor byen, så i 1904 kjøpte far tomt på Høybråten. Prisen var 175 kroner målet, d.v.s. 7,5 øre pr. kvm. Det var mye, men det var fordi det var tett med stor skog på tomten. Nabotomten, som var på 5 mål, ble solgt for 75 kroner målet, men der var det fjell for det meste. Betalingen var én krone kontant ved kontraktens underskrift og videre én krone uken til tomten var betalt.

I 1909 hadde far greid å betale resten av det han skyldte på tomten på Høybråten og fikk skjøte på gårdsnr.107 bruksnr. 40, "Bergtun" i Østre Aker. Og så bestemte han seg for å bygge.

Høybråten var den gang noe ganske annet enn i dag, et typisk nybyggerstrøk i utvikling. Mange innflyttere var jernbanefolk men ellers arbeidsfolk av alle slag. . Det var nesten ikke veier, ikke lys, vann og kloakk, det fikk de først ut i 20 årene, heller ingen skole. Post og aviser måtte hentes på Lørenskog stasjon. Stasjonsmesteren var en slags poståpner på si. Butikk var det ikke til å begynne med. Hus var det få av, men derimot mange hytter, hvor folk bodde kummerlig i påvente av at det skulle bli en råd med å få bygget seg ordentlig hus.

Etter sommerferien skulle vi begynne på Furuset skole. Erling i 2. og jeg i 4.

klasse. Et par dager før vi skulle begynne, gikk vi til skolen for å gjøre oss kjent med den nye skoleveien. Det var riktig varmt den dagen og vi syntes at veien var lang.

Det ble en stor forandring å begynne på Furuset skole for oss som hadde gått på en stor skole i byen. Vi kom til en landsens skole med få elever og skolegang bare tre dager i uken. I byen

gikk jeg i en ren gutteklasse, men her var det også jenter i klassen. Det var bare en lærer, Reistad og en lærerinne, frøken Svendsen. Hun hadde de tre minste klassene og Reistad hadde de fire største. Førsteklassingene var de eneste

Eivin Rognlien

som hadde klasse for seg selv, de andre barna ble slått sammen to og to årsklasser. 2. og 3. gikk sammen, 4. gikk sammen med 5. og 6. og 7. gikk sammen. Den eldste skolen fra 1861, der vaktmesteren bor nå, hadde to små skolestuer i første etasje. På den skolen har ikke jeg gått, ny skole ble bygget i 1909. Nå bodde lærer Reistad og frøken Svendsen i den gamle skolen. Han i første og hun i annen. Den nye skolen var en høy stygg kasse med fire klasserom samt sløyd for guttene og skolekjøkken for jentene i kjelleren. Den var sikkert moderne for sin tid, i sær skolekjøkkenet. Den var nok bygget så stor på grunn av den begynnende utbyggingen på Høybråten. Vi hadde forresten en frøken til på skolen, hun het Ruud. Hun hadde jentene i skolekjøkken

og håndarbeid og var vel bare på deltid. Skolekretsen var meget stor. Ungene kom fra Stovner, fra Høybråten helt fra Lørenskog stasjon, fra Ellingsrud, Nuggerud og Mariholtet. helt nede fra Vollaveien og fra Trosterud og Fagerholt ved Lutvann. Vi la merke til at de fra stovnergårdene snakket bondsk.

Skolen hadde bare utedoer i et lite hus i skolegården. Inne i gangen fantes det en vannspring hvor vi kunne drikke. Klasserommet ble opplyst av parafinlamper og i hjørnet sto en svær svart rundbrenner (koksovn) med et skjerm-brett foran. Det skjermbrettet kom til nytte på våte og sølete regnværsdager. Det kunne være så som så med ungenes skotøy. Slagstøvler av gummi var ikke funnet opp ennå, så barna var ofte våte på bena når de kom til skolen. Men frøken Svendsen hadde et helt lager av hjemmestrikkede sokker og hun sørget alltid for at de små fikk skiftet på seg tørt. De våte strøpene ble hengt på skjermbrettet foran ovnen til tork. Kaja Tuhus sier: "Så laget de musikk til arbeidet med sitt dripp dropp", uten at jeg kan huske det, men jeg hadde jo aldri frøken Svendsen. Læreren satt på et høyt kateter med god oversikt over klassen. Det var ett eller to trappetrinn opp til ham. Bak seg hadde han ruller med karter som var til å rulle ned ettersom han hadde bruk for dem.

Reistad var en snill lærer, det var svært sjelden at noen fikk ørefiker av ham. Spanskrør kan jeg ikke huske at jeg så på Furuset, men kanskje jeg husker feil.

Vi begynte dagen med salmevers og når vi skulle hjem, sang vi "Herre signe du og råde og bevare nu oss vel."

Når vi bare gikk på skolen annenhver dag, ble skoledagene lenger de dagene vi var der. Vi som bodde på Høybråten måtte gå hjemmefra ved 7-tiden. Om

MAXBO - NORGES STØRSTE
BO- OG BYGGVAREKJEDEN

Byggevare - Trelast - Dører - Vinduer
Kjøkken - Bad - Garderobe - Gulv
Maling - Tapet - Jernvarer - Verktøy
Ovner - Pølses

MAXBO
Klient du koster

MAXBO KARIHAUGEN
Per Krohgs vei 2, 1065 Oslo
Tlf. 23 18 25 00 Fax 23 18 25 05

Åpningstider
man-fre 07-20, lør 09-15

Johan Rognlien, f.1875 med hustru Marie, f.1877 og barn, fra v. Eivin f.1901, Borghild f.1905, Erling f.1903 og Rolf f.1910. Bildet er antagelig fra 1911, det året familien flyttet til Høybråten og Bergtun, og er tatt på nabotomta Bjerkås, nå Bergtunveien 5B. På høyden i bakgrunnen står nå huset med adresse Bergtunveien 5A (Trond Varang).

vinteren var det mørkt både når vi gikk og når vi kom hjem igjen. Men så hadde vi jo hele neste dag til lekser og andre gjøremål.

Skoleveske eller ransel var ukjent hos oss. Vi hadde en liten ryggsekk til bøkene og ikke tror jeg vi hadde så mange bøker heller som ungene har i dag. Midt på dagen hadde vi en halv times frikvarter og det brukte vi som oftest godt. Hvis en eller annen hadde fått noen øre hjemme,

gikk vi til Johansen i Kløfta og kjøpte for 2 eller 5 øre sukkertøy i et hjemmelaget kremmerhus. Om vinteren, når vi gikk på ski til skolen, brukte vi det lange frikvarteret til å hoppe i en skibakke som var der hvor veien nå går ned mot Austausa. Reistad ringte selv inn etter frikvarterene med en fin blank messingbjelle på et sort skaft. Men var vi på ski på jordet, var det ikke så lett å høre og han ble nok litt sur når vi kom inn i

klassen etter at han hadde måttet sende bud etter oss.

Her på Furuset var det bare Gamle Strømsveien og Grorudveien med Grandsdalen. Micheletveien var der riktignok, men den ble bare kaldt "privatveien". Kun Michelet og hans folk hadde lov til å gå der. Kom det andre og ble oppdaget ble de jagd og måtte gå den lange veien rundt Grandsdalen til Grorud.

På veiene var det liten trafikk, ingen busser, en bil var en sensasjon. Jeg kan ikke huske at noen av mine skolekamerater hadde sykkel. Det var bare gående og hester. Gamle Strømsveien var den veien som bøndene fra Lørenskog, Rælingen og bygdene der omkring brukte når de kjørte til byen med sine varer. Det kunne være høy, poteter eller slakt. Når de kom tilbake fra byen kunne vi både se og høre dem. De fleste lå nok og sov på høysekk og hesten fant veien selv, men noen var nok fulle og hadde vært innom i Kløfta og spedd på med øl og dem var det vi hørte.

Langs veien hadde det vært skjenkestuer med brennevin ved Kaggen. Sørli og Smedbakken, men det var det slutt med før min tid.

Så det var mangt som var annerledes enn i dag.

Eivin Rognlien

Arild Rognlien

Høybråten Fysikalske Institutt

I innbydende lokaler kan vi tilby:

- Fysioterapi
- Akupunktur NAFO (tidl. NFKA)
- Manuellterapi
- Medisinsk treningsterapi
- OMI
- Treningsmuligheter
- Lymfødembehandling

AVTALE MED BYDELEN

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo (tidl. postkontoret)

Tlf: 22 21 49 49

Faks: 22 21 49 47

Ta toget, ta toget

desto mindre er det flere av Oslos beboere som er avhengig av toget. Spør vi NSB om hvorfor vi ikke får hyppigere avganger, er svaret at det ikke er nok trafikkunderlag til at det kan lønne seg, og Oslo Kommune vil ikke subsidiere mer.

Vi har et forslag. Hvorfor ikke samarbeide med Lørenskog Kommune? Der er det planer om store utbygginger med både industri og boliger. Coca Cola er allerede der. Posten planlegger utbygging på Robsrudjordet.

På oversiden av Lørenskog Stasjon

Vi bor på Høybråten midt mellom de to T-banetraseene som går gjennom Groruddalen. Skal vi bruke T-banen har vi valgt mellom Stovner eller Furuset. Det er ca. tre kvarters gangavstand til begge steder fra der vi bor. Toget er derfor vårt offentlige transportmiddel. Det tar oss til Oslo S. på ca. et kvarter. Så langt er alt vel og bra. Men hvor ofte går dette toget vårt? Jo, normalt to ganger i timen med noen ekstraavganger i rushtiden. Men så kommer det verste: ETTER KLOKKEN 22.00 SAMT LØRDAGER ETTER 18.00 OG FREM TIL KLOKKEN 14.00 SØNDAGER GÅR DET TOG EN GANG I TIMEN!

Vi bor i Oslo, et kvarter fra Oslo S. og vi blir oppfordret til å reise kollektivt.

Våre kommune- og bydelspolitikere lover oppgradering av trikk, T-bane og buss samt flere avganger. Nevner noen NSB? Aldri. Kanskje fordi NSB er statlig. Ikke

planlegges det en stor utbygging av 1200 boliger med anslagsvis 3-4000 mennesker, skole, hotell, kjøpesenter og næringsvirksomhet. Det naturlige for dem er å benytte toget fra Lørenskog Stasjon. En ting er i hvert fall sikkert: Veiene gjennom Groruddalen tåler ikke mer trafikk, og skal ikke "Dalen" gjøres bedre å bo i?

Og mens vi snakker om toget så vil vi gjerne nevne adkomsten til Høybråten Stasjon fra Høybråten - siden. En bratt, smal bakke, Linjebakken fører ned til stasjonsområdet. I tillegg til gående, er det her biltrafikk både til parkering på stasjonsområdet og boliger langs jernbanen. Særlig på vinterstid er denne bakken en stor utfordring. Bakken blir så dårlig måkt at man ikke når frem til rekkverket, og kommer det en bil, blir man presset opp i snøkantene. Til tider er bakken så dårlig strødd at den er

ufremkommelig, i hvert fall for eldre, uten brodder. En skranglete gangbro i metall og ditto steil trapp fører ned til plattformen retning vest. Mesta eller kommunens ansvar? Vi anbefaler våre bydelspolitikere en liten åstedsbefaring. Vi tilhører Stovner dersom noen skulle være i tvil.

Det er nå på høy tid at toget blir tatt med i trafikkplanen for Oslo Kommune. Vi skulle hatt en lokalpolitiker som Karl Andersen. Hvor er denne mann eller kvinne i dag?

Greta B.Holen

HOLD VEIENE VÅRE RENE FOR SØPPEL

Nå er snøen gått og veiene våre flyter igjen av plast, papir, tomflasker og ølbokser. Når VEL-NYTT går i trykken har kanskje "Rusken" vært her allerede. De pleier det før 17. mai. For da skal det være pent. Men la ikke det være en sovepute. Etter noen få dager er det like ille igjen.

Høybråtenfolket har alltid vært kjent for sin dugnadsånd. Du kan gjøre ditt ved å holde området rundt ditt hus/eiendom ren. Ta gjerne barn eller barnebarn med slik at de skjønner at veien ikke er en søppelkasse. La oss sammen gjøre Høybråten til et rent bo-område.

Greta B Holen

Høybråten Pensjonistforening

Høybråten Pensjonistforening har 150 medlemmer som møtes en gang i måneden på Folkvang Selskaps lokale til et kåseri og rundstykker og kaffe.

I år har pensjonistforeningen hatt kåseri av bl.a. Rolf Torbo, Hjalmar Andersen, Stovner bydelsadministrasjon og Tormod Carlsen fra Finn Carlsen Turistbusser A.S.

En gruppe pensjonister har aktivisert seg i driften av skolehagen, hvor Høybråten skoles elever får en fin opplæring i hvor

poteten kommer i fra. Her ryddes det, plantes, lukes og høstes.

Foreningen har også vært representert i Eldrerådet i Stovner bydel og i Fylkesforeningen.

Turer blir arrangert. det har vært turer til Fredrikshavn, til Løiten, en 5 dagers tur til Danmark og et fancy julebord med "Color Fantasy"

Foreningen er i år 50 år som den 21. April skal feires på Gjestegården Aurskog Foreningen har i året som har gått avholdt 7 styremøter, 7 medlemsmøter samt vårtreff, høsttreff og julebord.

Unntatt julebordet som feires på Vardeheim er alle møtene på Folkvang.

Julebordet er en spesiell sak som sponset av Oslo-Høybråten Lionsklubb og Birkebeiner Ordenen Losje "Håkon"

Ønskes mer informasjon ta kontakt med Leder Olaf Hansen tel. 22 21 15 95 eller nestleder Ivar Olsen tel. 22 21 18 38

Randi Aanerud

Høybråten Skoles Strykeorkester vil ha flere musikanter

Fra Oslo Konserthus 2.april 2006. Konsentrerte cellister i juniororkesteret, bak skimter vi bratsjistene i seniororkesteret.

Øvelse gjør mester!

Hver onsdag ettermiddag kan du langs veiene på Høybråten se noen små, og noen litt større musikanter på vei til øvelse i strykeorkesteret. Med fiolinkasse i hånda. De som spiller cello eller bor lengre unna har snille foreldre som hjelper til med transporten. Klokken kvart over fem er juniororkesteret klar for spilling under ledelse av dirigent Holger Arden. Da har notestativer, noter, cellosnorer, stoler og ivrige barn kommet på plass. Den ukentlige øvelsen er i gang. Senere på kvelden er det seniororkesteret som øver med Holger.

I fjor feiret Høybråten Skoles Strykeorkester (HSSO) 50 års jubileum. Det ble blant annet markert med tur til verdensmetropolen Paris i juni for musikantene. Kledd i T-skjorter påtrykket "LES ARCHETS NORVEGIENS EN CAVALE" som betyr "norske strykere på rømmen" holdt de konserter og hadde det moro. En uforglemmelig tur for de som deltok og en tur som bidro til videre satsing på musikken for enkelte.

Øvelse gjør mester, og søndag 2.april stilte begge orkestrerne på medaljekonsert i Oslo Konserthus lille sal. Det var Oslo Musikk- og Kulturskole som sto for arrangementet og orkestre fra hele Oslo var invitert til å delta. HSSO stilte med klassisk repertoar både fra renessanse- og barokkmusikk. For noen av de yngste musikantene var det aller første gang de spilte konsert med juniororkesteret, det var stort!

Seminarer med musikk og mye gøy

Hver høst arrangerer orkesteret et eget seminar for medlemmene. Sist november gikk turen til Enebakk, der det var leid et stort hus ved Lyseren. Målet med seminarene er å bli godt kjent med hverandre, øve inn repertoar og kose seg med musikken.

Deltakernes egen idolkonkurranse "Idiot" var en stor suksess, der også de voksne som var med måtte til pers og stille med sang og underholdning. Neste seminar

skal arrangeres på samme sted, men denne gang litt tidligere på sesongen slik at man kan kose seg også ute. Denne fine plassen er allerede reservert helgen 26.- 27. august. Da blir det bading også!

Vil gjerne ha med flere

HSSO har elever både fra Høybråten og områdene rundt, da dette er et av de få strykeorkestrene i dalen. Orkesteret har dyktige lærere fra musikkskolen som for tiden har ledig kapasitet. Er det noen barn som har lyst til å prøve å være med? Ta en prøvetime da vel, kjenn hvordan det er å spille på en fiolin eller en cello! Orkesteret har instrumenter. Det er lettere enn det ser ut til - og så er det så moro å være med! I starten har man timer alene, eller i gruppe hvis det er flere som begynner å spille samtidig. Kanskje det er noen som har lyst til å spille kontrabass? Orkesteret har to flotte kontrabasser som står på lager og venter på å bli spilt på.

Gå gjerne inn på www.hssso.no og les om oss. Her finner du blant annet kontaktpersoner hvis du lurar på noe.

TEKST OG FOTO: Tone Varang,

EN GAMMEL BRÅTAGUTT SER TILBAKE

Min oppvekst som "bonde ", hestekar og litt til på Høybråten like etter krigen

Selv om det hadde foregått en betydelig utbygging fra forrige århundreskifte, sto det fortsatt igjen bra med grov tømmereskog i årene 1945-1955 .Ikke minst rundt Vardeheimveien og Granliveien der den endte ut i Strømsveien.

Det var full drift på alle gårdene. Kan blant annet huske at Vethegården hadde krøtter og hester på beite i skogen rett ovenfor Solbakken alle. De 4-6 melkekjyra ble drevet fram og tilbake hele veien langs Høybråtenveien inn Solbakken alle, over Strømsveien og inn i skogen gjennom ei grind der hver dag. Det var gamle sveiser Stenersen sitt ansvar. Husker han brukte en gammel damesykkel i den jobben. Ikke sjelden hadde han bistand av oss unga som synes det var veldig spennende å være med .

Det hadde seg slik at Erling Myhre fra Myhregården hadde tatt på seg framkjøring av sagtømmer fra denne skogtappen mellom Vardeheimveien og Granliveien. Det jeg husker best var den svære, svarte, varme og harmoniske muskelbunten av en dølahest, "Svarten" og at jeg en og annen gang fikk sitte på høysekken sammen med Erling oppå det som den gang fortønte seg som kjempesvære tømmerlass. Da jeg også en og annen gang fikk lov å holde i tømme, var jeg i himmelrike. Det skaka og rista en del, men jeg var ikke redd.

"Plævven"

I de årene jeg kan huske før 1950, var det også en hesteaktivitet som gjorde et sterkt inntrykk.

Det var når snøplogen kom så snøføyka sto. På "Høybråtansk" kalt "plævven".

Det var en riktig stor spissplog trukket av 4 eller 6 hester etter behov. Helt fremme i spissen satt kusken på en planke og manøvrerte det voldsomme spannet med flere tømme-sett. Bak sto det en mann og styrte selve plogen med et svært jernratt. Jeg ser ennå for meg dampen som sto av hestene , og kan enda høre lyden og kjenne lukta av hestene der denne imponerende ekvipasjen for gjennom Høybråten. Da for det gjennom barneflokkene : Nå kommer plævven! Nå kommer plævven!

Det var et slikt system at de forskjellige hesteeiere var forpliktet til å stille hester til disposisjon for snøbrøytinga. Vegvokter Berg hadde også til sin disposisjon mann og hest til annet forefallende arbeid. Ikke minst sommervedlikeholdet ble utført

med hest.

Det var Arthur Gulbrandsen fra Kleiva 20 med den stødige hesten Bron og den mørk grønne firehjulsvogna med håndbrekk, som sto for de oppgavene.

Den gangen var det faktisk slik at uten hesten stoppet Norge.

Hestearbeid

På Vethegården var det 9 hester av travblod, og en svart dølahest . Jeg var heldig og fikk være med på det arbeidet jeg greide å utføre fra første stund. Bare det å holde liv i 10 hester er ingen liten jobb. De ble vannet fra bøtte og foret minst 3 ganger daglig. Vi måtte inn i låven og dra fram og slippe ned høy i ei luke i taket til hver enkelt. Samme sted hentet vi oppkutta halm til ei fin forblanding vi kalte for sørpe. Gjødsele må vi flere ganger daglig ned i hull i stallgulvet. Alle hestene ble pusset minst

*Vethegården som vi husker den
Midt på bildet finner vi "Drengstua"*

to ganger daglig. Den som slurvet med pussen fikk med Gubben (Helge Vethe) å gjøre. I det hele tatt var det utrolig mye tidkrevende arbeide med stell og foring av 10 hester, men for meg var det ingen belastning, bare artig og givende. Som kokk, servitør, massør og sosialarbeider ble jeg umåtelig populær.

I en alder av 12 -13 år , gjorde jeg voksen manns arbeide. Spesielt møkkakjøringa var tung og ga fin styrketrening , men også etter hvert visse ryggproblem. Denne møkkakjøringa var ikke verdens mest interessante jobb akkurat, men jeg var såpass hestegal at jeg gjorde alt, bare det foregikk med hest.

Mye folk

Til datidens landbruk trengtes atskillig mer folk. Foruten stallmester Ole Bogstad, var våningshuset på Vethegården den gang jeg kom dit i 1946,

Kort om Per Steen

Per Steen er en ekte Høybråten gutt, som vi husker som en særting som var veldig opptatt av hester og andre dyr. For meg og for andre "Bråta" gutter er det en glede å finne denne "Bråtaguttens" minner så vel beskrevet. Vi ser det for oss. Det var slik det var

Per Steen har sendt meg mye mer stoff som jeg vil bruke i fremtidige utgaver.

Eilif Holen

bebodd av følgende voksne personer: Det var eierparet Cecilie og Helge Vethe som da var godt opp i årene. De hadde tre arvinger, datteren Bergliot, datteren Guro og sønnen Leif som etter hvert tok over gården.

De øvrige på gården bodde i drengestua .

Den lå på andre siden av gårdstunet , men er nå borte.

Det var sveiseren/griserøkteren Stenersen som hadde et fenomenalt godt forhold til dyra. Han var for øvrig sambygding, barndomsvenn og tidligere arbeidskollega av Alf Prøysen. I andre enden av drengestua bodde sjåfør Olafsen med familie. Det var m.a.o. 3 fast ansatte av totalt 9 voksne pluss barn som bodde på gården. I tillegg ble det innleid opptil 5-6 ekstra i slåttonna og potetopptakinga.

Hedersmann

Gamle Stenersen hadde flere titler . De var sveiser, griserøkter eller grismatkokk som Prøysen ville ha sagt. Stenersen var også en arbeidets hedersmann. Han hang i sælan fra rundt 06.00 om morran til både 18.00 og 19.00. Driften i fjøs og grisehus var ikke akkurat strømlinjeformet, eller på noen måte automatisert.

At han foret, måka og strødde for slaktegrisene i første etasje var en ting. En helt annen sak var foring og stell av dyra i annen etasje. Om noe var i nærheten av å være lettvinnt , var det gjødselehanteringa. Den ble måka rett ned i kjelleren i hull i gulvet.

Hønene var fruas ansvar. Hun hadde sitt eggslager samme sted , hvor hun også reingjorde , sorterte og solgte en del av sine produkter fra.

En ting er jeg helt brennsikker på . Det var mye mer smak på både egg , melk og

andre landbruksprodukter den gang enn i dag hvor alt skal gjennom en maskinell foredling. Det er ikke bare en gammel manns smaksløker som har blitt svekket. Det er virkelige realiteter.

Tømmerkjøring i Vardeheimvn. med Svarten, Per og Gro Steen er ute på tur.

Aktiviteter på Vethegården

Et annet trekk ved datidens Vethegård var de som drev med omførselshandel.

Det var i hovedsak fiskehandler Damdalen med sin "madam Larsen" som hest, med tohjuls vogn om sommeren og kjelke vinterstid. På baklomma hadde han alltid en hel flaske "Bayer". En ble tørst av å selge fisk.

Han var på Fiskehallen i otta om morran og hentet fisk som han la på is og fikk med toget til Haugenstua stasjon hvor de startet sin salgsrute. «Fiin makrell i dag», utbasunerte han med sin noe skjærende stemme.

Videre var det også en stor, kraftig mann litt oppe i voksen alder som reiste rundt og solgte knapper, nåler, sytråd, buksestrikk, band og andre sysaker. La aldri merke til at han brukte noe som helst slags kjøretøy, så jobben var sikkert tung nok i lengden.

Det var vanlig at han ble servert mat når det klaffet slik. En gang gjorde han en bommert som så vidt jeg husker satte

bom for hans karriere som handelsmann på Vethegården. Det var til dugurds og vi satt benka 6 -8 stk ved langbordet på kjøkkenet. Litt ute i måltidet ser jeg han stikker handa ned i frakkelomma og drar opp en boks med tørrsprit som han åpna med kniven med et lite knepp, og smurte et godt lag av den tørre alkoholen på brødskena under bordet.

Han rakk ikke å få skiva opp til munnen før kokka Cecilie Vethe eksploderte. På noen få sekunder sto han ute med kofferten.

Så vidt jeg husker var det hans siste opptreden der i gården.

Min første baksmell

Dette kunne være i 1957 - 58. Altså en god del måneder etter at det for min del var slutt på Vethegården. Jeg hadde blitt 18 år og arbeidet nede i byen.

Fordi jeg hadde hørt nyss om at Leif Vethe hadde gått til innkjøp av traktor, hadde jeg mine bange anelser når det gjaldt mine venner hestene og tok meg av den grunn en tur dit ned.

Jeg må si at jeg ikke var så veldig høy i hatten der jeg åpna staldøra og gikk inn. Der var det halvmørkt og dødsens stille. Ikke en eneste hest! Totalt sammenbrudd. Jeg sto der midt på stallgolvet og grein som en unge. Tjukka, Jarlen, Agile, Svarten og alle de andre som jeg hadde hatt et meget nært, nærmest et familiært forhold til var søkka vekke alle. Jeg tuslet ut som en totalt slagen mann, og har ikke satt mine bein der nede, før jeg i høst tok meg en tur. Da sto det ei svær boligblokk hvor stallen lå. Dette var min første virkelig store nedtur i livet. En nedtur så stor og sterk at jeg fortsatt i dag i desember 2005, nære 50 år seinere har problemer med å se tastaturet når jeg skriver om dette.

Tatera i Granliveien

Den gang jeg vokste opp var vi totalt rundt 80 stykker med smått og stort i det nære nabolaget. Dette gjaldt Bikuben og Torbjørns vei, den så kalte Myra, Granliveien, Kleiva og øverst i Vardeheimveien. Bare i Granliveien 25 som av en eller annen grunn gikk under navnet "Heinegården" var det 9 unger og 10 voksne som gikk under betegnelsen tatere.

Min erfaring med de familiene var at de ikke var verken bedre eller dårligere enn andre folk.

I årene like etter krigen var det fast taterfølger på Tatersletta hver sommer. Den lå tett inntil Strømsveien til venstre litt opp fra veien i første svingen når du kommer fra Granliveien retning Lørenskog. Stor granskog gikk helt inntil vegen og omkranset ei fin grasslette velegnet for telting.

Det var selvfølgelig veldig spennende å dra på besøk dit. Ikke minst fordi tatere som gruppe var omspent av mange slags

Dette er Tatersletta i 1926. Tatersletta lå omtrent der Karl Andersensvei og Bikuben møtes

legender og myter som et fargerikt folkeslag.

Myra

Dette boligområdet i Bikuben og Torbjørns vei som vi unga kalte Myra, var virkelig myrlandt. Ved veis ende i Bikuben, kunne du ca. midtvegs til Strømsveien, risikere å gå deg rett ned i et stygt, svart "bånnlaust" høl om du ei mørk høstnatt rota deg dit. Stygghetdommen var nok 10-12 m². Dybden var uviss, men jeg er bra sikker på at om du rota deg dit aleine en gang, hadde du små muligheter om du ikke fikk hjelp. Det verserte rykter om at både krøtter og hest hadde endt sine dager der. Ett var i hvert fall sikkert, det ble kastet mye skrap ned i der. Merkelig nok ble det aldri sikret på noe vis, men vi hadde den største respekt, så det gikk bra.

Tungvinn idyll

Granliveien 22, var min families hjem fra ca. krigsutbruddet og til sommeren 1947, da vi dessverre flyttet til Bryn.

Det var ei lita, gul, koselig stue med ett rom og kjøkken som lå oppe på en avsats noen meter over Granliveien på dens høyeste punkt.

Brønnen med godt drikkevann lå i skråningen mellom Granliveien og stua. Det ga en vei etter vann på rundt 30 kanskje 40 meter. Når jeg tenker tilbake på de tre boligene vi bodde i på Høybråten, var dette stedet det absolutt triveligste.

Husker også mor sa på sine eldre dager at den tida vi hadde i den gule stua i Granliveien, var den triveligste i deres liv. Dette på tross av tungvinte forhold og en heller begrenset økonomi.

Stedet står fortsatt for meg som en idyll. Barndomshjem blir vel lett det.?

Per Steen. Sist kjente faste bopel på stedet, Kleiva 19. 1971.

redigert Silje Ensrud

Helge Vethe
Gøybråten Gård.

ATTEST

Per Steen har vært i arbeid hos meg siden i september 1955 til 17/3/56. Han har deltatt i de forskjellige arbeider som blir på en gård, både med dyr og arbeide ute på jordene. Han er snild, villig og interessert gutt og hans aller største interesse er og blir hester. Og her hos meg har han jo hatt rik anledning til å få kjøre og stille med hester.

Jeg vil ellers få meddele at han har hatt sin gang her på gården i flere år- helt fra han gikk på folkeskolen, og også i den tiden har han deltatt i forskjellige arbeider.

Høybråten 22 mars 1956

Helge Vethe
sign.

Velforeningens styre og komiteledere:

Styret:	Navn	Adresse	Postnr.	Tlf. privat	Mobil/jobb	E-post
Leder:	Villy Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 17 21 47	villy.kolstad@osloglass.no
Nestleder:	Jan Arild Linja	Høybråtenvn. 53	1086 Oslo	22 21 47 14	45 03 41 21	linja@senswave.com
Sekretær:	Inger-Lise/Jan E.Skog	Torbjørnsvei 2 A	1086 Oslo	22 21 17 33	91 69 33 76	inger.lise.skog@bilia.no
Kasserer:	Liv Bøgseth	Brolandsveien 5	0980 Oslo	22 10 24 12	22 78 78 40	liv@hans-becker.no
Styremedlem:	Lise Rastad	Høybråtenvn. 72 H	1086 Oslo	22 21 60 31	22 48 55 96	lise.rastad@nordea.com
Styremedlem:	Anne-Lise Haanaes	Høybråtenvn. 87 D	1088 Oslo	22 21 08 76		jhaanaes@frisurf.no
Styremedlem:	Rune Klarholm	Linjevn. 66	1087 Oslo	22 21 83 43	92 40 37 23	ru-kla@frisurf.no
Styremedlem:	Ronny Maasø	Myrbakkvn1 b	1088 Oslo	22 21 71 80		
Styremedlem:	Lise Alstedt	K.Andersensvei 74 A	1086 Oslo	22 21 21 01	23 34 46 00	gerd-lise.alstedt@hoybraten.gs.oslo.no
Huskomité:	Rune Klarholm	Linjev. 66a	1087 Oslo	22 21 83 43	92 40 37 23	ru-kla@frisurf.no
Miljøkomité:	Ragnar Torgersen	Solbakken alle' 9 A	1086 Oslo	22 10 46 71	90 05 58 80	ragnarto@online.no
Arr. Komité:	Bjørn Andersen	Kleiva 11 B	1088 Oslo	22 21 17 96	22 17 37 46	bjorn@es-trykk.no
Distr.komité:	Oppnevntes					
Red.komité:	Eilif Holen	Fredheimvn. 6	1087 Oslo	22 21 15 35		eilie@online.no
Valgkomité:	Ronny Måsø	Myrbakkvn1 b	1088 Oslo	22 21 71 80		
Frivillighetssentralen	Odd Gram	Kleiva 2 A	1088 Oslo	22 21 15 41		
Velhuset:	Odd Gram	Linjebakken 4	1087 Oslo	22 10 90 51		hoyb.vel@online.no

NB! Velhuset i Linjebakken kan leies til fest eller møte. Plass oppad til max 40 personer.

Ta kontakt med: Roar Mass tlf. 22109051, tlf. 22211163 eller mob. 45022398

"Lenge det gikk før Høybråten fikk...."

Har du lyst på et historisk minne?
Et fat med motiv fra Velhuset
(Høybråten Stasjon)
eller en bok om Høybråten
Pris kr. 100.- pr.stk
Kan kjøpes på Velhuset, Holmsens
Magasin eller bestilles på tlf 22109051
eller e post: hoyb.vel@online.no

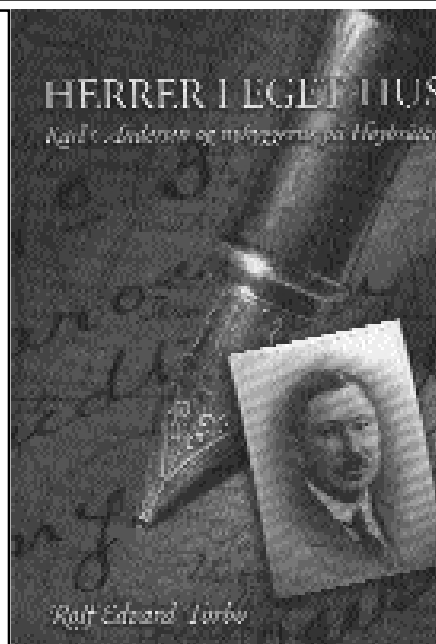
Høybråten Velforening.

Rolf Torbo har skrevet bok.

"Herre i eget hus" er en dokumentar på Høybråten utvikling fra 1905 frem til i dag med spesiell vekt på Karl Andersen og hans politiske kløkt for å få ting til.

Boken selges bare av Høybråten Skoles Musikk korps og hos Holmsens Magasin. Fredheimvn 3
tel 22 79 09 80 eller av forfatteren selv Rolf Torbo tel 22 21 12 75

Annonser

Ønsker du være med å støtte Velforeningen? Kjøp en annonse

Våre priser er rimelige. Vi har en distribusjon til 5000 husstander på Høybråten

Våre priser er:

1/8 side s/h	kr 350.-
1/4 side s/h	kr 800.-
1/2 side s/h	kr 1 400.-
1/1 side s/h	kr 2 100.-
1/2 side farver	kr 1 800.-
1/1 side farver	kr 2 900.-
Siste side	
1/2 side farver	kr 2 100.-
1/1 side farver	kr 3 200.-

BLI MEDLEM AV VELFORENINGEN

Velforeningen ivaretar dine interesser som beboer på Høybråten.

Medlemskontingenten er kr 200.- pr. år

Meld deg inn i Høybråten Velforening nå!

Ta kontakt: 22109051

eller epost: hoyb.vel@online.no

Høybråten Velforening

***Høybråten
Blomster***

telefon 22 10 61 42

***Høybråten
Begravelsesbyrå***

Tlf. 22 21 80 00

Høybråtenveien 40 - 1086 Oslo

**HØYBRÅTEN
LEGEKONTOR**

LEGENE RUSTEN, SKAARAAS,

Tlf. 23 34 44 00

Mandag - fredag: (timebest.) 09.00 - 14.00

**HØYBRÅTEN
HERREFRISØR**

Inneh. Tom Pettersen

Høybråtenveien 79

Tlf: 22211557

Høybråten Hobby

HOBBY og GAVE-butikken

Massevis av GAVEARTIKLER

Kurs i: Porselensmaling * glassmaling * Akvarell *
3-dim bilde * Oljemaling * Nissekurs

Høybråtenvn. 79 - Tlf. 22 21 44 11

Man., ons., fre.: 10.00-17.00 lørdag 10.00-14.00

 METRO ZOO

**METROSENTRET
PÅ SKÅRER
DIN NÆRMESTE
DYREBUTIKK**

VELKOMMEN TIL

**KIWI mini
pris**

PÅ HØYBRÅTEN

Høybråtenveien 79, 1088 Oslo

**RIKELIG...
RIMELIG...
OG GODT!**

FRA

HØYBRÅTEN CATERING A/S

Høybråtenveien 79, 1088 Oslo

Tlf. 22 21 23 00

**TANNLEGE MNTF
KARL-KRISTIAN ANDERSEN**

**Folkvangvn. 19
telefon 22 21 10 10**

Klinikk for fotterapi Anne Stene

Tlf. 22 21 23 23

Utfører vanlig fotbehandling, fjerner torner, hjelper med nedgrodde negler,
silikonavlastninger og negleproteser. Behandler også diabetikere. Timebestilling. Spesialpris
for pensjonister i bydel 16 (kommunesatser). Høybråten sanitetsforening, Bergtunveien 7b.

Høybråten Tannlegekontor

Vi ønsker alle nye og gamle kunder velkommen til lyse og trivelige lokaler. Ring oss for time, eller besøk oss. Gode parkeringsmuligheter.

Høybråtenveien 76
Telefon: 22 21 70 70

Astrid Fjeldhus og tannlege Duy Nguyen

HØYBRÅTEN SANITETSFORENING

Høybråten Sanitetsforening er aktiv med sine 240 medlemmer og med sine 67 år blitt en viktig del av vårt lokale samfunn.

Foreningen er tilsluttet Norske Kvinners Sanitetsforening som teller rundt 95 000 på landsbasis fordelt på rundt 1600 lokalforeninger.

Norske Kvinners Sanitetsforening startet

opp: helsestasjoner, utdannet sykepleiere, opprettet revmatismesykehus, omsorgsberedskapsgrupper, sykehjem, barnehager, har arrangert jentekonferanse, Gullriset og finansiert en rekke forskningsprosjekter.

FASTELAVNSSØNDAGEN ER OVER

Det er i år 60 år siden sanitetskvinnene begynte å selge fastelavnsris. Norske Kvinners Sanitetsforening tok opp

tradisjonen med fastelavnsris i 1946, og salget har etter hvert blitt lokalforeningenes største inntektskilde. Rundt 260.000 ris selges på lands basis.

GULLRISET - en ny tradisjon

I år er det tredje gang det pyntes et Gullris. Gullriset tildeles Norges mest familievennlige arbeidsplass. En tradisjon opprettet i forbindelse med fastelavn. Gullriset og kåringen skal sette søkelys på arbeidende småbarnforeldres situasjon. Mange arbeidsgivere har varierende grad av forståelse for en foreldres situasjon med for eksempel stengte barnehager og syke barn. Gullriset er en heder til arbeidsgivere som viser fleksibilitet og kreativitet i møte med ansatte som har barn, m.a.o. arbeidsgivere som viser omsorg i praksis. En person med full jobb, tilbringer halvparten av sin våkne tid på jobb. Derfor er arbeidsmiljø og praktisk tilrettelegging forebyggende helsearbeid.

Kjenner du en bedrift som fortjener et Gullris, så tips om dette. Kanskje denne bedriften blir vinner av neste års GULLRIS.

Randi Aanerud

Jentene fra Høybråten Sanitetsforening binder Fastelavnsris.

Gode føtter gir velvære

Sanitetsforeningens Hus eller "Huset Vårt" som det også heter, er ikke bare et forsamlingslokale for møter, bridge og selskaper, her finner vi også autorisert fotterapeut Anne Stene

*Autorisert fotterapeut Anne Stene.
Redaktørens fot i forgrunn.*

Hvem har ikke slåss med torner, hard hud, skjeve negler etc. på føttene dine. Jeg har iallfall gjort det. Føttene mine har vært et problem som jeg har lært meg å leve med opp gjennom årene. Hver gang jeg tror at jeg har gått inn et par sko, blir jeg tvunget til å skifte til et annet par. Joggesko passer ikke til alt, heller ikke

støvletter eller sandaler. Det jeg merker da er at huden på føttene skifter fasong, eller at neglene begynner å vokse annerledes, for ikke å snakke om liktørner som gir slik smerte.

"Du må hjelpe meg" sier jeg til kona. Nei er svaret "hjelpe deg selv - gå til Anne på Huset Vårt. Hun vil hjelpe deg."

"Tull" sier jeg til meg selv og prøver å rekke ned, men det er så langt ned.

Det går et par år og jeg fortsetter å plages og hjemme er det ingen hjelp å få.

Vi menn er litt rare sånn. Å gå til Anne er likesom ikke en del av vår rutine men..... endelig tok jeg meg sammen og ringte "Time ja , hva med torsdag kl 09.00."

Torsdag møtte jeg opp til avtalt tid. Dette var en merkelig opplevelse.

Etter og ha hatt begge bena i lunkent

såpevann i ca 10 min, ble hver fot behørlig pleiet, og jeg mener pleiet.

Først tørket, slik jeg husker bare mor kunne gjøre, så skrapet med kniv slik at all hard hud forsvant, deretter ble alle negler renset og klippet, for så å bli satt inn med krem etter all kunstens regler. Da jeg så all den huden som var tatt bort, var jeg redd jeg måtte kjøpe nye sko ett nummer mindre.

Jeg har fått "nye" føtter og Anne har fått en ny kunde.

Du burde prøve dette du også!

Eilif Holen

Stovner Rockeklubb

Stovner Rockeklubb er en partipolitisk uavhengig interesseorganisasjon, stiftet for å fremme rock og beslektede musikkformer i Bydel Stovner og omegn.

Klubbens hovedoppgave er å organisere enkeltpersoner og band med interesse for musikk ved å tilby instrumentkurs, bandinstruksjon, midikurs og lignende, samt seminarer og workshops.

Kontaktpersoner:

Lars Tefre Baade
srf@newmedia.no
Tlf: 22 10 36 14

17. mai-korps på Høybråten
stiftet 1994

Spiller du eller har du spilt i korps før? Vi har et 17 mai veterankorps som samles hver 17 mai for å styrke toget på Høybråten. Det er lette noter som vi kan fra før. Korpsset møtes i år for 12. gang til glede for nærmiljøet og oss selv.

Du rekker øvelse onsdag 3. og 10. mai på Høybråten skole og .mandag 15 mai hvor vi etter øvelsen har pølsetreff med øl og snaps.

Ta kontakt: Arild Rognlien tlf 95933577 eller Rolf Torbo tlf: 48007827
arild.roglien@dynapac.com rolf.ppk@broadpark.no

Trenger du hjelp eller har du tid og ønske om å hjelpe andre i nabolaget

Vi kan hjelpe deg med:

*Følge til lege eller lignende

*Handle etc.

*Hjelpe til å løse praktiske gjøremål som ikke krever fagfolk.

Ta kontakt med oss.

Vi holder til på Høybråten Stasjon

Ring oss eller kom innom.

Vi er å treffe ukens 5 første dager mellom kl 1000 og 1230

m.v.h. Arne, Kari og Odd
Tlf. 22109051

FRA MILJØKOMITEEN

Bilde tatt fra gangbrua over Karihaugveien mot Skanseveien

Trafikkforholdene i Skanseveien

Naboer i Skanseveien fremmet i september i fjor forslag til bydel Stovner om snuplass i Skanseveien. I praksis ville dette si å stenge Skanseveien mot Karihaugveien. Begrunnelsen var trafikkforholdene; at de ønsket å begrense gjennomgangstrafikken i Skanseveien. Bydel Stovner ba om uttalelse fra velforeningen.

Miljøkomiteen var uenig i forslaget om stengning. Vi pekte på at man måtte se på helheten i trafikkavviklingen i området. Det er tre veier som benyttes til inn- og utkjøring på vestre del av Høybråten; Folkvangveien, Skanseveien og Bjørnheimveien. En stengning av Skanseveien ville forskyve trafikk til de to andre veiene. Bjørnheimveien ville kunne tåle dette, siden veien har fortau på den ene siden og gravlunden på den andre. Men Folkvangveien har allerede stor trafikk, er uten fortau og har mange fotgjengere til bussholdeplassen i Karihaugveien. Miljøkomiteen var av den oppfatning at det ville være uforsvarlig å gjennomføre tiltak som kunne øke trafikken i Folkvangveien. Vi foreslo derimot både fortau og flere fartshumper i Skanseveien.

Bydel Stovner sluttet seg til velforeningens standpunkt. Bydelsutvalget fattet vedtak om å foreslå overfor Samferdselsetaten at det ble iverksatt tiltak som bedret sikkerheten for myke trafikanter i Skanseveien. Tiltakene burde komme i form av fartshumper samt fortau på en side av veien.

Nabotomta til Høybråten skole

Undervisningsbygg Oslo KF (kommunalt foretak) kjøpte vinteren 2005 nabotomta til Høybråten skole for skoleformål. Tomta er på ca. 4 mål og ble kjøpt av arvinger etter et privat arveoppgjør. Høybråten skole er en av byens største

barneskoler; ca. 600 elever, og har i dag et uteareal som ligger under minimumskravet til størrelse på skolegård. Nabotomta ville avhjelpe dette noe. Denne tomten har lenge vært ønsket som tilleggsareal.

Sist høst fant plutselig Undervisningsbygg Oslo KF ut at de ville starte en prosess med fradeling av 6 boligtomter med sikte på å selge deler av eiendommen. Velforeningen og flere andre parter engasjerte seg aktivt for å stoppe fradelingen. Politiske instanser grep heldigvis raskt inn, og Undervisningsbygg måtte trekke forslaget. Høybråten skole v/ Utdanningsetaten har nå en leieavtale om bruk av tomten som skoleareal. Problemet er imidlertid ikke helt løst. Tomten er fortsatt regulert som boligtomt slik den alltid har vært. Reguleringen bør endres til "offentlig formål".

Ragnar Torgersen

Miljøbusser i Groruddalen

Fra 2. oktober skal flere av bussene i Groruddalen erstattes av nye miljøvennlige busser. Bussene er blant de første i Europa som følger nye miljøstandarder. Rute 66A mellom Furuset og Stovner er en av rutene som får slike busser

Fra samme dato blir det også opprettet en ny bussrute gjennom dalen. Den skal gå fra Stovner, langs Østre Aker vei til Økern, og videre til Hasle, Tøyen og Galgeberg. Bor man i nærheten av Østre Aker vei, vil denne for eksempel gjøre reiseveien til Økern atskillig enklere.

Asfaltering

I forrige nummer av Vel-Nytt kunne vi glede oss over en god del nyasfalterte veistrekninger på Høybråten. Men vi etterlyste ytterligere forbedringer, blant annet når det gjaldt Bikuben. Nå er også Bikuben mellom Høybråtenveien og Karl Andersens vei asfaltert.

Roar Kværner i Samferdselsetaten kan fortelle at Høybråten for kort tid siden var det området i byen der det stod dårligst til, men at det i fjor var det mest påkostede. Det de har gjort i Bikuben, er å fjerne de høyeste kulene og legge på et ekstra lag i dumpene, før de så asfalterte hele strekningen. Det samme er gjort i Brolandsveien. Det skal komme

litt asfalt i år også, i Linjeveien og Fredheimveien, men så må vi regne med at det er andre områder sin tur.

Nye Sykkelruter

Det skal bygges flere nye sykkelruter i Groruddalen, blant annet langs Østre Aker vei og langs Karihaugveien / E6. Sistnevnte skal gå fra Bjørnheimveien til Jerikoveien med kobling til Furuset senter. Sykkelveien skal bygges mest mulig langsetter Karihaugveien / E6 slik at den blir kortest mulig og dermed lokker flere til å la bilen stå. Dette ligger et stykke fram i tid og er planlagt utført i tidsrommet 2010 - 2016.

Belysning

På gangveien mellom Linjeveien og Stig skole er det vedtatt at det skal komme belysning. Arbeidet skal utføres av Hafslund Nett og skulle egentlig vært ferdig i løpet av 1. kvartal i år.

Men oppstart er utsatt fordi Hafslund har innsett at noen av stolpene må plasseres i jernbanetraseen, og dermed er de avhengige av et samarbeid med Jernbaneverket.

Berit Fløgstad,

Parkering i veiene på Høybråten et økende problem

Den gradvise fortettingen med nye boliger preger også utviklingen på Høybråten.

Vi ser stadig at nye boligprosjekter i vårt nærområde får flere boenheter pr m² tomt enn det som har kjennetegnet Høybråten tidligere. Dette er en utvikling som er "unngåelig" og som preger hele Oslo. Utbyggers interesse er å få mest mulig profitt ut av prosjektene. Det vil i praksis si flere boenheter. Det som synes å være glemt er at hver boligenhet også trenger et minimum av areal til andre ting enn bolig. Parkeringsplasser blir gjerne salderingsposten når tomten skal utnyttas. Det blir ikke noe bedre når Oslo kommunes parkeringsnormer legger til grunn et mindre antall biler pr boenhet enn det som det i praksis viser seg å være behov for. Barna har gjerne bil, man får besøk av personer som kjører bil, man leier ut deler av boligen til noen som har bil, osv... Resultatet er at man bruker gaten som parkeringsplass. Med de trange gatene vi har på Høybråten resulterer dette i fremkommelighetsproblemer for andre biler, for fotgjengere, for buss, for brannbiler mv.. Resultatet har vi sett i vinter. Smale veier pga snø, personer som måker snø fra egen tomt

og ut i veien, parkering av biler - både for fastboende og besøkende - i gatene. Etter kort tid blir det et virvar som de færreste er tjent med.

Miljøkomiteen oppfordrer både de som planlegger å bygge ut på egen tomt, og ikke minst alle arkitekter og utbyggere, til å tenke langsiktig. Antall biler blir ikke mindre. Parkeringsbehovet på egen tomt vil øke. Ta dette med i planleggingen. Det vil øke kvaliteten på planarbeidet, øke verdien på eiendommen og gi et langsiktig og bedre bomiljø. Videre oppfordrer vi alle som i dag har mulighet til å parkere på egen tomt til å legge til rette for det. Vi ser flere steder beboere som har store biler (lastebiler, varebiler, maxi-taxi eller lignende) som parkerer i gatene, samtidig som det med små tiltak lar seg gjøre å parkere på egen tomt. Dersom ikke forholdene bedrer seg, kan det hende at det blir innført parkering forbudt flere steder.

Morten Nicholls

Bilde tatt fra krysset Ellingsrudveien / Nuggerudveien mot Robsrud gård og danseplassen Robsrudhaugen Motorveien i forgrunnen. 11/4/06

Posten på Robsrud

Den store saken det siste året har vært Postens planer for utbygging på Robsrudjordet; Østlandsterminalen. Det dreier seg om brevsenter, pakkesentral, administrasjonsbygg og muligens tunggodsterminal (NorCargo)?. Saken startet brått i desember 2004, da Lørenskogs ordfører med brask og bram ønsket Posten velkommen til Lørenskog, og begrunnelsen var at det da kom flere arbeidsplasser til Lørenskog. Miljøkomiteen ble med i en aksjonsgruppe bestående av naboer til Robsrud, lokale velforeninger og Lørenskog velforeningers fellesutvalg. Aksjonsgruppen har vært meget aktiv, og dette førte til rundskriv i postkassene på Høybråten, underskriftskampanje, folkemøte og aktiv bruk av media. Akers avis Groruddalen har støttet oss hele tiden.

Hvorfor reagerte vi på Høybråten? Dette dreier seg om en av landets største terminaler med inntil 7.000 bilbevegelser i

døgnet, når den er ferdig utbygd. Deler av Høybråten (Nuggerudveien og Ellingsrudveien) vil bli direkte berørt av støy og forurensning. Vi frykter en overbelastning av Lørenskogveien og nærliggende veier med tilsvarende fare for gjennomkjøring på Høybråten og gamle Stovner. Dette vil skje til tross for at Posten skal betale 60 mill kroner for utvidelse fra to-felt til fire-felt på deler av Lørenskogveien. Og det blir økt tungtrafikk gjennom Groruddalen. Videre reagerer vi sterkt på at Lørenskog kommune kan lokalisere en så stor bedrift rett inntil kommunegrensen uten å se på helheten av utbygginger i området.

Aksjonsgruppen nådde ikke fram med sine protester. I februar i år vedtok flertallet i Lørenskog kommunestyre reguleringsplanen for Postens utbygging. Hele Arbeiderpartiets gruppe, flertallet i Høyres gruppe og to fra SV utgjorde flertallet. Byrådet i Oslo har levert innsigelse, og Lørenskog velforeningers fellesutvalg sammen med naboer har sendt inn en velbegrunnet klage.

Klagen gjelder følgende forhold:

- 1) Feil og mangler i utredningen og høringen av plansaken.
- 2) Manglende hensyntagen til nasjonale miljømålsetninger og rikspolitiske retningslinjer.
- 3) Feil og uforsvarlig saksbehandling.
- 4) Mangler i reguleringsbestemmelsene.

Norges Naturvernforbund har også sendt inn klage.

Klagene går til Fylkesmannen i Oslo og Akershus og til Miljøverndepartementet. Siste nytt rett før påske er at Fylkesmannen har droppet å megle mellom Lørenskog og Oslo kommune. Dette betyr at ansvaret for å ta standpunkt til innsigelsen fra Oslo ligger i Miljøverndepartementet. Klagen skal fortsatt vurderes.

Utbygging langs Solheimveien

Lørenskog kommune har høsten 2005 vedtatt reguleringsplan for Solheimveien 10, 18, 20A og 20B. Totalt bruksareal skal ifølge reguleringsbestemmelsene ikke overstige 15.000 m². Innenfor dette tillates 5000m² forretning for kapitalvarer i maks. 3 enheter, og det tillates i tillegg forretninger for plasskrevende varer; for eksempel biler, landbruksmaskiner, trelast, andre større byggevarer, planteskoler/hagesenter etc. NB! Denne opplistingen er eksempler og sier ikke hva som vil komme i området. Men det er

helt klart at Elkjøp vil utvide sin virksomhet. De har i dag forretning i Solheimveien 6 og eier brorparten av det aktuelle nye området. Fra å stille spørsmål ved om rundkjøringene i Solheimveien/Visperud/Røykåsveien og videre mot Lørenskogveien og rv. 159 vil makte den økte trafikken, ender Statens Vegvesen opp med bare å stille krav til opphøyd gangfelt i Solheimveien! Trafikkveksten vil være akseptabel i forhold til veinettet, er konklusjonen i reguleringsplanen. Ingen instanser på Oslo-siden uttalte seg om reguleringsplanen; antagelig fordi ingen fikk tilsendt planen. Høybråten Velforening hørte ingen ting om planen før den var vedtatt.

Høybråten Velforening fikk derimot høre om oppstart av planarbeid for Solheimveien 4 og har også uttalt oss om selve reguleringsplanen. Denne noe bebygde tomta ligger skrått over veien for Maxbo helt ned til Ellingsrudelva på Lørenskogsiden. Her kommer en utbygging i to trinn; først et 2-etasjers og så et 5-etasjers bygg med forretninger i

1. og 2.etg. Det tillates inntil 2000 m² forretning for kapitalvarer. Utformingen av 5-etasjers bygget er tilpasset Elkjøpbygget. Statens Vegvesen sier at belastningene på rundkjøringene nærmer seg kapasitetsgrensen. Velforeningen argumenterer mot hele utbyggingen av trafikkmessige grunner. Utbygger uttaler at trafikkveksten i Karihaugveien på grunn av Solheimveien 4 bare blir på 262 biler i døgnet, dvs. 2,4 %. Dette er en liten vekst, og utbygger sier klart at de ikke kan ta noe ansvar for helhetsutviklingen i området. (ÅDT er i dag 11.000 biler i Karihaugveien.) Lørenskog kommunestyre vedtok utbyggingen i sitt møte 22. mars i år.

Ragnar Torgersen

Skårerødegården

Skårerødegården vil bli den store saken mot Oslo i 2006. Varslet om oppstart er kommet fra Lørenskog kommune. Hovedtyngden av området på ca. 360 daa ligger på oversiden av jernbanelinjen ved Lørenskog stasjon langs E6, videre østover langs Haneborgveien og oppover i skogen til området Lurtoppen. Planene har ligget der en stund fra Selvaagbygg, men er holdt tilbake på grunn av all støyen i forbindelse med Postens planer. Selve Skårerødegården skal beholdes som barnehage, grendehus, fritidsgård. Dette dreier seg om en meget stor utbygging med inntil 1.200 boliger (anslagsvis 3-4.000 mennesker), skole, hotell, lokalt kjøpesenter og næringsvirksomhet. Det kan bli ny vei inn til Tangerud industriområde (ved Living) og ny vei inn til rundkjøringen mot Høybråtenveien. Den store utfordringen blir utvidelse av jernbaneundergangen på

Skårerødegården

*Bilde tatt fra krysset Ellingsrudveien / Nuggerudveien med Lørenskog stasjon
bak til venstre.*

Lørenskogveien samt en utredning av et framtidig fullverdig Tangerudkryss på E6. Det kan virke av skissene som foreligger, at det er planer om å flytte Lørenskog jernbanelinje over mot utbyggingsområdet. Utbyggingen vil strekke seg over mange år.

Miljøkomiteen uttaler i høringsuttalelsen til Lørenskog kommune at utbyggingen av Skårerødegården i det planlagte området må avvises. Begrunnelsen er kort og godt at trafikken herfra skal inn på samme veisystem som Posten med tilhørende avviklingsproblemer, støy og forurensning og gjennomkjøring på Høybråten. Miljøkomiteen ønsker at det utredes å stenge av og påkjøringen fra Starveien til E6. Vi ber også om at mulige konsekvenser for lokalveinettet gjennom gamle Stovner og Høybråten utredes.

Signy Svendsen og Ragnar Torgersen.

**Høybråten
Glasservice AS**

Prof. Birkelands vei 27 B,
1081 Oslo
Tlf 22 30 30 70 • Fax 22 30 39 72
Mobil 906 93 095
Internett: www.hgs.as
Email: jonny@hgs.as

- ✓ Bilglassmontering
- ✓ Plast
- ✓ Speil
- ✓ Bygningsglass
- ✓ Støysolering
- ✓ Brannnnglass
- ✓ Balkongskjermer
- ✓ Bordplater
- ✓ Bly/messinginnfattet glass

"Syng og vær glad"

Liker du å synge så har vi plass til deg!

Høybråten Sangforening

Hver mandag kl. 19.00 møtes mellom 25 og 30 korsangere på Vardeheim for å øve. Høybråten Sangforening har lange tradisjoner i lokalmiljøet.

Foreningen ble stiftet i 1922, og sangforening har vist evne til å fornye seg. Blant dagens aktive sangere er det 12 som har begynt i løpet av de siste tre årene.

Høybråten Sangforening er et rent mannskor. Vi har flere ganger opptrådt sammen med Høybråten Damekor, og også sammen med korps på flere konserter. Repertoaret er variert - fra latinsk kirkesang til Lillebjørn Nilsen.

Sangøvelsene er ukentlige høydepunkter som gir avstressing i hverdagen i et hyggelig miljø. Konsertopptredener er målet for øvelsene, men øvelsene gir også mye i seg selv. Våren 2006 er det store målet deltakelse på Midt-norsk korkonkurranse i Trondheim fra 25. til 28. mai. Der skal koret ha flere opptredener, både formelle og mer uformelle, og delta i konkurranse med andre kor fra hele landet.

Koret stiller også opp på konserter i lokalmiljøet. Lørdag 18. mars var Høybråten Sangforening sammen med Høybråten Damekor og Tempo Høybråten Janitsjar med på korpsets 75 års jubileumskonsert i Lillestrøm Kulturhus. Da var det flere melodier fra musikalen Chess som sto på programmet for de to korene og korpset sammen.

Koret vil gjerne ha flere medlemmer. Det er ingen opptaksprøver, så hvis du liker å synge, er det bare å møte opp på Vardeheim en mandag til øvelse. Vår dyktige dirigent, Marius Steensby, finner raskt ut om du bør gå inn i tenor eller bass-gruppen.

Hvis du har lyst til å prøve, eller vil vite mer, kan du ta kontakt med korets leder, Trond Gjerde på telefon 932 51 271 eller korets sekretær, Olaf Stene på telefon 90912477 eller e-post olafst@online.no

Olaf Stene

.Vår lokalforening trenger flere aktive medlemmer.

Vi har møter hver 1. tirsdag i Stovner Trygdebolig, Stovner Senter 14.

På hvert møte har vi forelesere med aktuelle emner. Vi arrangerer også førstehjelpskurs.

Vi har en aktiv besøksvennegruppe som holder til på Stovnerhjemmet og i Stovner Bydel. På Stovner-hjemmet arrangerer vi også "Hyggesamvær" for beboerne hver måned. Videre har vi påskebasar, adventbasar og mannekengoppvisning."

Du kan hjelpe noen - sammen kan vi hjelpe mange.

Vilje til å hjelpe - Styrke til å handle

Bli med i Røde Kors

Barseltreff

Hver TORSDAG kl 11:00

i "Huset Vårt" i

Bergtunveien 7

er det barseltreff. Se etter stort hvitt hus ved siden av Høybråten skole.

Både gamle kjente og nye verdenborgere er hjertelig velkomne!

NB! Inngang bak.

Barna tar med et par leker og de voksne tar med egen kopp og evt. noe å bite i.

Dersom du har spørsmål ta kontakt med Christel på tlf. 928 63 123 eller Turid på tlf. 900 52 122

Kristiansen & Støkket
COMFORTBUTIKKEN SKÅRER A/S

Tlf. 67 91 10 10

Besøk vår butikk!

Solheimveien 72 1473 Lørenskog
www.comfort-skarer.no

Comfort

RØRLEGGERN GJØR HELE JOBBEN TIL AVTALT TID

Er en varmepumpe noe for deg?

Hva er en varmepumpe, og hva gjøre den?

En varmepumpe er i prinsippet det samme som det du har i kjøleskapet / fryseren din, bare i en større dimensjon. En varmepumpe kan spare deg for opp til 80% av ditt energiforbruk i virkningsområdet.

Tre naboer i Kleiva på Høybråten kan fortelle om dette:

1-Astrid og Dan Brovold forteller

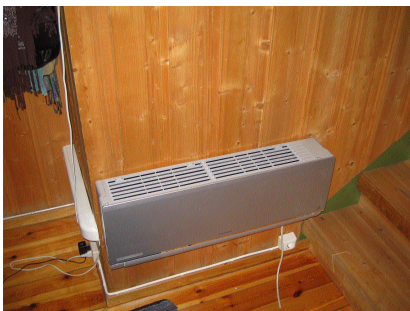
"Vi hadde veldig ulike temperatursoner i huset, som er et eldre tømmerhus i 2 etg. Spesielt i 1. etg. (inngangspartiet) med skiferfliser i gulvet var det kaldt og ujevn temperatur. Også i 2 etg., der det var et utbygg, var det ujevn temperatur. Nå er det jevn temperatur i hele huset. Vi har hatt 24°C inne når det har vært under -15°C ute og har dratt ut samtlige panelovner i alle rom i hele huset. Selv på gjesterommet når vi hadde besøk, hadde de kun et lite gløtt i døren og trengte ikke å ha på varme der når det var på det kaldeste på natten. Vi er veldig fornøyde og har det godt og varmt hele tiden!" " Jeg gleder meg nå til neste strømgjening!" forteller Dan Brovold.

Astrid og Dan Brovold har montert to varmepumper som begge gir opp til 6,5 kilowatt i varmeeffekt. Den ene gir oksygenpåfyll, fordi luften i 2. etg. var dårlig, og de opplever nå en forbedring av inneluften i dette området av huset.

Varmepumper kommer i tre hovedkategorier. (Væske-vann, luft-luft og nå i senere tid luft-vann.)

Jordvarme.

Å bore et hull i jorden eller grave og legge rør i jord, elv eller vann har de fleste hørt om. Man gjør dette i forbindelse med å sette inn en varmepumpe for vannbåren i nye boliger.

Dette er innedelen til en varmepumpe. Størrelsen er som en liten panelovn (80x 30 cm.)

Her har den fått plass i en hall i bunnen av trapphuset til Astrid og Dan Brovold i Kleiva.

Dette kalles væske-vann varmepumpe. (Man henter opp energi fra jorden og varmer vannet i boligen (gulvvarme / radiatorer).

Luft-luft varmepumpe.

Disse er de mest vanlige varmepumpene og henter energi fra uteluften og varmer inneluften. I eksisterende boliger vil det mest effektive være å installere en luftbasert varmepumpe. For prisen på et borehull kan man få to-tre slike anlegg installert og vanligvis varme hele boligen og da spare mer enn halve fyringskostnadene.

Luft-vann varmepumpe.

I den senere tid har dette blitt effektivt, og prisen ligger på ca. det samme som kostnaden for et borehull alene. Dette kan være et alternativ for boliger som har sentralfyr, eller der det er vannbåren varme i gulv og / eller radiatorer og man varmer vannet med elektrisitet. Her kan allikevel en luft-luft løsning være aktuell.

Strømprisene stiger med foruroligende fart. Markedskreftene har overtatt, og kraftleverandører varsler at prisene kan gå enda høyere, noen sier opp mot hele 2 kr per kilowattime (kwt) innen overskuelig fremtid. Dette gjør at en varmepumpe fort blir som å ha et aksjefond med konstant høy avkastning. For tiden ligger dette på over 40% avkastning i året, og jo høyere strømprisen stiger fra dagens nivåer, jo høyere vil denne avkastningen kunne bli. Oljeprisene slår stadig nye rekorder, og etterspørselen etter olje vokser i takt med den voksende industri og bilpark i Østen, så som Kina og India. Oljeprisene vil forbli høye.

Effektivitet

Tidligere har luftbaserte varmepumper ikke vært særlig effektive i kaldt vær. Fortsatt selges slike pumper på markedet, og da gjerne til lave priser eller selvmontering. De vil da ha en begrenset virkningsgrad i kaldt vær.

Jordvarme kan brukes som en referanse. Dersom man borer et hull og legger inn jordvarme i boligen med vann i gulv, vil man kunne varme boligen med en såkalt "effektfaktor" på 4,5. Det betyr at for hver kilowatt man bruker for å drive varmepumpen, får man 4,5 kilowatt varme ut av den. Dette er kun kostnadseffektivt for nye boliger ved å legge vann i gulv. Fordelen med å legge vann i gulv er jevn varme i hele boligen.

Nye luftbaserte varmepumper har nå blitt

Trond Berg er ENØK rådgiver med spesialisering på moderne varmepumpeteknikk

omtrent like effektive, i noen tilfeller faktisk mer effektive enn jordvarme, og til en investering på under 20% av jordvarme gir løsningen seg selv i de fleste tilfeller.

2-Per Limmesand i Kleiva på Høybråten forteller:

"Jeg hadde to panelovner som sto på 2500 Watt til sammen, i tillegg til en tredjeovn som kanskje brukte 750 Watt. Alle tre er plukket ned! I tillegg fyrte jeg med en vifteovn og ved for å holde temperaturen oppe når det var kaldt. Den tid er nå forbi!"

I kontakten for varmepumpen satte Per Limmesand en strømmåler.

Den måler eksakt antall watt som brukes og samt tar tiden, og gir dermed også det totale gjennomsnittsförbruk.

Per forteller: "I den tiden som varme-pumpen har stått på har den brukt 660 Watt i timen i snitt. Det har vært gjennom seneste tidens kraftige kuldeperioder. Temperaturen i stua er nå 6 C° grader

I kontakten for varmepumpen satte Per Limmesand en strømmåler.

Den måler eksakt antall watt som brukes og samt tar tiden, og gir dermed også det totale gjennomsnittsförbruk.

høyere enn den var tidligere. Tidligere var når det var - 15 C° ute var temperaturen i stua bare +16 C° om morgenen. Jeg måtte opp om morgenen og fyre i ovnen kl. 06.00 for at det skulle være varmt nok til at barna skulle stå opp kl.08.00. Jeg varmer nå stort sett hele boarealet (190m²) med varmepumpen. Jeg har regnet med at jeg sparer minst kr. 8000,- i året med et veldig forsiktig estimat. Etter å ha opplevd den komforten vi nå har i boligen, ville jeg ha investert i varmepumpe selv om jeg ikke hadde spart én eneste krone! Når kjelleren er ferdig innredet skal jeg installere en varmepumpe der også!" Per Limmesand - Mob. 90109705.

Per Limmesand har montert en varmepumpe som gir opp til 6,5 Kilowatt i

varmeeffekt. Den forbruker da på det meste 1,7 Kilowatt. Det vil si at den gir opp til 5,2 ganger den effekt varmeeffekt i forhold til den strøm den bruker noe som tilsvarer det som Limmesand faktisk har målt.

Luft-luft varmepumper (tar solvarme fra uteluften og varmer opp inneluften)

Helsebringende effekter

De mest moderne luftbaserte varmepumper har også meget avanserte egenskaper som luftrensere. Faktisk er det bygget inn flere forskjellige luftrensere i en del av disse, så om man skulle kjøpe disse hver for seg ville man måtte betale like mye som selve varmepumpen koster, da uten å få noen oppvarmingseffekt på kjøpet.

Noen varmepumper fjerner faktisk ikke bare støv, men også meget små partikler som allergener.

Anne Green Nilsen og Roger Nilsen i Kleiva forteller:

"Vi hadde en oljefyr som brukte over 3000 liter olje per år. Etter å ha installert luft-luft varmepumper i kjeller og 1 etg. har vi hatt jevn og god varme i hele huset og har stengt av oljefyren. Vi har satt varmepumpen på 22 C° og målt i hele huset, og det har stort sett vært 22 C° overalt. Sønnen vår ble kvitt hudplager og utslett 2 dager etter at varmepumpene ble installert. Det har siden vært helt borte. Vi er veldig fornøyde."

Trond Berg

Plasseringen av varmepumpen kan gjøre mange tusen kroner forskjell i hvor mye man sparer.

Det er en vrimmel av leverandører og det kommer stadig nye modeller på markedet. Uavhengig rådgivning kan være en fordel.

I HSILs klubbhus vil holdt informasjons-

møter om varmepumpe / airconditioning utover våren. Dette inkluderer informasjon om de siste modeller og tilbud på markedet samt leverandører. Ring Trond Berg for datoer, eller for å få en befaring av din bolig.

Trond Berg på tel. 9070 7777

e post: varmepumper@gmail.com

Vil du halvere dine fyringsutgifter? Vil du ha helt ren luft i boligen?

Du kan få 3000 kr eller mer fra Oslo kommune og samtidig fjerne støv, pollen og allergener fra inneluften. Nye varmepumper med avansert luftrenseteknikk gjør det mulig.

Vår oppgave er leverandøruavhengig rådgivning. Vi tilbyr en gratis og uforpliktende gjennomgang av boligen din. Vi kjenner markedet og kan hjelpe deg å finne løsningen som passer best for din bolig og gir størst besparing.

Gratis boligbefaring – Ring 81500275

ENØKService

Uavhengig rådgivning!
info@enokservice.no

Jazz på Vardeheim lever videre.

Jazz på Vardeheim har etter mer enn 20 års virksomhet etablert seg som Høybråtens mest populære og stabile kulturtilbud. Mange fryktet at klubben ville bli nedlagt da Eilif Holen i mai 2005 annonserte sin ugjenkallelige beslutning om å gi seg som klubbvert. Heldigvis ble det bare en kortvarig pause i og med at Anne-Lise og Jan G. Haanæs sammen med Terje Kleven tok initiativ til å trekke i gang igjen med en jazzkveld i november 2005.

Anne-Lise, Jan og Terje la deretter opp en ny strategi for Jazz på Vardeheim. Ut fra en erkjennelse av at ingen ønsket å påta seg det ansvar og den arbeidsbyrde som Eilif hadde hatt ved å drifte klubben alene, utarbeidet de tre i egenskap av å være et selvoppnevnt interimsstyre, forslag til vedtekter, styre og program for deretter å innkalle til årsmøte 20. januar 2006.

Årsmøtet sluttet seg til forslagene etter noen endringsforslag i to paragrafer, gjennomførte valg på styre og fastsatte kontingent og inngangspriser. Etter

forslag fra det nyvalgte styret som består av Jan G. Haanæs, Terje Kleven, Odd Rogne og Atle Hagen, vedtok et samstemt årsmøte å utnevne Eilif Holen til klubbens første æresmedlem.

Hittil i år har det vært gjennomført tre klubbkvelder. De to første med godt besøk og den siste, fredag 31. mars med godt over 100 mennesker i lokalet. Som de fleste nok vet, var det Høybråtens egen jazzlegende Kjell Eriksen som stilte opp med sin septett og sanggruppen Jazzådu. Det entusiastiske publikummet denne kvelden ga dessuten Eilif solid applaus da han av klubbens styre fikk overrakt diplom som det synbare bevis på sitt æresmedlemskap.

I samarbeid med Colorline arrangeres det jazzcruise til Danmark 22. - 23. april. Neste ordinære klubbkveld blir 12. mai, dette som et ledd i bydelens kulturuke. Da legges det opp til musikalsk start klokken

18.00. Etter to timer god jazz blir det servert grillmat for så å fortsette med nytt orkester klokken 21.00.

Kort oppsummert er det bare å si at responsen overfor styret, fra alle de trofaste gjester og medlemmer av Jazz på Vardeheim, har vært meget god. Klubben har nå 132 medlemmer.

Jan Haanæs

GAMMELT OG NYTT STYRE
Jan Haanæs, Eilif Holen, Terje Kleven

Kjell Eriksen og hans musikanter trekker publikum som aldri før

Full sal i Normisjonens hus. torsdag 16. mars

Normisjon har nå i 7 år arrangert kulturkveld to ganger i året på "Bede-huset". Et flott lokalt tilbud. Den 16. mars 2006 var det Kjell Eriksen og Jazzådu som endelig slapp til. Hvorfor dette har tatt 7 år vet bare arrangørene. Det var i alle fall fullt hus med ca 80 tilhørere. Kjell Eriksen er ingen ukjent kunstner for arrangørene på "Bede-huset" i Bergtunveien. Etter 65 års fravær er han tilbake. Hans første opptreden var på søndagsskolen i 1941 hvor han spilte "Pål sine høner" med variasjoner. Heldigvis har standarden gått noe opp. Jazzådu er en sanggruppe Kjell Eriksen har ledet i mange år. Gruppen som har sanggruppen "Manhattan Transfer" som sitt forbilde fremførte 8 flotte låter i to økter, alle arrangert av Kjell. Jazzådus tette harmoniske fremføring er en nytelse for øret.

Eilif Holen

"Stinn Brakke" på Vardeheim fredag 31. mars

Fredag 31. mars hadde Jazz på Vardeheim sin fjerde klubbkveld under ny ledelse. Stemningen var intens og køen utenfor lang da klubbens leder 1 time og 25 minutter før konsertstart åpnet dørene. Kjell Eriksens septett og vokalgruppen Jazzådu har et stort og trofast publikum på Høybråten, to fulle hus i løpet av 14 dager i det samme lokalmiljøet er flott. At orkesterleder og arrangør Kjell Eriksen presenterer et helt nytt program og opplegg innenfor den samme tidsrammen, er imponerende. Kort og godt et stykke solid kunstnerisk håndverk! Svingende og melodiestemning ble klubbens medlemmer løftet opp i en lykkelige jazz-stemning. Fremføringen av "Lullaby of Broadway" fikk oss til føle den hektisk pulserende stemningen på Times Square, stedet hvor kombinasjonen av mennesker, bevegelse, lyd og dansende lys oppleves som en musikalsk rytme.

På Vardeheims kjøkken var det også hektisk swing-stemning. En svett og oppkavet, men bredt smilende Martin raste ut av lokalet med en bemerkning om at "Nå har jeg hatt jazzklubben her i 21 år, men det er første gang jeg er blitt helt utsolgt på biff. Heldigvis rekker jeg Maxi før de stenger!". Og det gjorde han. Ingen måtte ufrivillig forlate Vardeheim med tom mage.

Klubbens kunstnerisk ansvarlige, Terje Kleven, avbrøt orkestret mot slutten av første sett og kom med en oppfordring til loddkjøp. Han fortalte historien om orkesterlederens mindre heldige satsing på sportslige aktiviteter tidligere i vinter. Utfordringene i en slak bakke endte i benbrudd. Kjell Eriksen overlot derfor sine nylig innkjøpte ski og støvler, samt staver av litt eldre modell, til Jazz på Vardeheim for utlodning. Terje Kleven fortalte med sterk innlevelse og talende mimikk om den fatale skituren. Videre formidlet han sin tvil om hvilke inngrep kirurgene på Aker sykehus hadde foretatt og hva som egentlig var blitt gipset, da det fremkom at Eriksen etter fallet ble innlagt på urologisk avdeling. Trekningen

av utstyret (ski-utstyret !) vil bli gjennomført på sykehuset den 6. april etter at legeteamet har fjernet fastbandasjen. Den smilende orkesterleder kvitterte med å la orkesteret fremføre "What am I here for?".

Et stykke ut i andre settet mottok Eilif Holen diplommet som bekrefter at han er jazzklubbens første æresmedlem. Klappsalvene dokumenterte at styret har truffet en uomtvistet og populær beslutning. Jan G. Haanæs, klubbens leder, opplyste at datoen 31. mars ikke var en tilfeldig valgt tildelingsdato; han viste til at Det Kongelige Akademi for

Skønne Kunster, ble stiftet den 31. mars 1754.

- "Vi som elsker jazz, kan vanskelig tenke oss en skjønnere kunstart. Takk for din fenomenale innsats", sa en rørt klubbleder til et enda mer rørt æresmedlem. Etter langvarig, stående applaus, fulgte den musikalsk hyldest: "The Midnight Sun will never setThe Midnight Sun will Shine on You". Selvsagt måtte det gis ekstranummer. Men også de hadde en slutt selv om publikum ropte "Spill mer! Spill mer!". Oppsummeringen er ukomplisert. Nok en gang har Kjell Eriksen, hans musikere og sangere levert mer enn noen tør forvente.

Orkesterleder bandt det musikalske programmet sammen gjennom sin selvironiske mimring om ungdomstid og spillejobber den gang det mest eksotiske uteliv Oslo kunne tilby, var Restaurant Regnbuen og Rosekjeller'n.

Jan G. Haanæs

Kjell Eriksen og hans Septett

Sangkvintetten Jazzådu

Bak gjerdet

Prosjekteringsleder Anne Mette Bjerknes

Hva skjer bak gjerdet ved Høybråten skole? Vel-Nytt tok en tur til Skanskas anleggs-kontor og traff prosjektleder Ole Marvik og prosjekteringsleder Anne Mette Bjerknes

- Vi skal bygge to nye hus og rehabilitere den gamle skolen, forteller han, og fortsetter;

- Skolen for klassene 1 - 4 vil stå ferdig til påske 2007. Da vil alle barna som nå får undervisning i de midlertidige paviljongene flytte inn i nye lokaler. Samtidig vil de større barna som nå undervises i den gamle skolen flytte inn i paviljongene.

- Er det et problem å ha så mange barn nær byggeplassen?

- Nå tror jeg de er blitt så vant til oss at de ikke tenker på det. Men det er klart at vi tok ekstra sikkerhetstiltak, da vi skulle sprengre.

Det er de nå ferdige med og er i gang med råbygget til den nye skolen. Skolen blir på tre etasjer, og med flatt tak betydelig lavere enn den gamle skolen. Det blir en moderne skole med mange åpne lokaler. Kontrasten er stor til det gamle skolebygget med sine klasserom. Det vil også bli bygget en helt ny gymnastikksal.

-Dobbelt så stor som den gamle, sier Marvik.

Skanska står ikke helt fritt når det gjelder rehabiliteringen av den gamle skolen. Byantikvaren er trukket inn i arbeidet.

Skanska er også nøye med å måke snø fra det provisoriske fortauet. Nå er skolebarna flinke til å bruke det.

- Vi lot en mann dirigere ungene inn på fortauet noen dager. Nå er det de

voksne som er dårligst til å benytte fortauet.

Hvordan er det å arbeide her på Høybråten?

- Det er stille og rolig, og vinterlig. Jeg tror vi har hatt minusgrader mer eller mindre kontinuerlig siden midten av november.

Barbro Sveen

Barna holder på med sitt, mens skolen vokser fram.

Seniortrimmen er populær

Hver torsdag møtes en gruppe seniorer til trim på Klubbhuset.- Noe for deg?

"Å, var det fem for mye, ja vel da, men det har dere bare godt av" Berit Tolk, seniortrimmens instruktør smiler, 33 menneskene ligger på gulvet og peser og ler.

De gode replikkene og glad latter er det mye av på seniortrimmen.

Hver torsdag formiddag tropper di opp, flest er kvinner, men også noen menn.

Ca. 70 møter mer eller mindre regelmessig. Seniortrimmen er så populær at det ikke holdt med ett parti, mener nå to. Det første begynner 10.15 og det andre 11.30.

Spreke er de, men ikke helt unge. Den yngste er 58 år og de eldste er i sitt 83 år.

Og hvordan foregår trimmen? Det er kondisjonstrening og styrketrening, mens høye hopp blir det lite av, og ingen ser ned på "naboen" om hun eller han tar det litt med ro med noen bevegelser.

Etter treningen er det tid for kaffe, niste og mye god prat.

Barbro Sveen

Mekka er andre veien

Losje Håkon av Birkebeiner Ordenen

Fra gammel tid:

Så lenge menneskeheten har bestått har mennesker søkt sammen for fellesskapets skyld. Det kan ha vært for å forsvare seg mot en felles fiende eller simpelthen avinteresse for felles sak. Vardene ble tent for å varsle at fiendtlige styrker nærmet seg.

Vardeheim etter varde:

Lokale historikere mener at det kan ha vært en vardeder Høybråten skole ligger i dag. Vardeheim, som ligger litt bakenfor og tilhøyere for skolen sett fra Begtunveien., kan ha fått sitt navn fra dette. Tomten var iutgangspunktet fellesbeite for småbrukerne på Høybråten. Huset ble bygget i 1913.

Så lenge mer en 10 medlemmer nektet oppløsning skal Losjen fortsette sitt arbeid. Losje Håkon fortsatte derfor sine møter frem til generalforsamlingen høsten 1941. Da møtte representanter fra okkupasjonsmakten opp på Vardeheim og forlangte at Losjen skulle opphøre sin virksomhet. For å understreke alvoret i dette ble Høveds mannen arrestert og fengslet for kortere tid.

Gutta må også prøve.

Fra nyere tid:

Da ordensrådet i 1940 besluttet å oppløse Ordenen midlertidig nektet et fulltallig medlemsmøte i Losje Håkon å etterkomme dette. Brødrene i Losjen på Høybråten mente dette var i strid med Ordenens lover.

Vi skal ikke dvele mer ved dette, men konstatere at Losje Håkon på Vardeheim fylte 75 år i 2005, og Ordenen fyller 80 år i 2007. Vi har hatt, både før og etter krigen, og har fortsatt ca. 75 brødre som jevnlig møter opp på Vardeheim annenhver fredag. Vi driver etter frimurerprinsipper, er eiere og drivere av Vardeheim selskaps lokaler siden 1939. Vi er en ideell organisasjon hvor alle overskudd tilbakeføres lokalsamfunnet på Høybråten, Lørenskog, Furuset, Stovner og vårt fadderbarn.

Faste leie tagere i 2006 er: Fløybråten Damekor, Høybråten Sangforening, Lions Club Oslo-Høybråten, Jazz på Vardeheim og Martins catering.

Jan-H Haga

Invitasjon til fest på Vardeheim 17 mai

PARAFIN - FYRINGSOLJE

BRUK DIN LOKALE LEVERANDØR TIL DIN BOLIGOPPVARMING!

OSLO VARMESERVICE AS

Ordretelefon.: 22 21 07 00

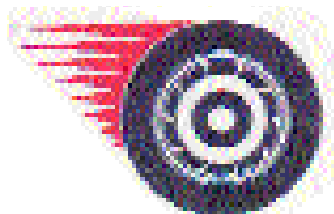
TELEFAX.: 22 21 80 73 E-mail.: oslova@online.no

- 24 TIMERS BETJENT VAKTTELEFON I FYRINGSSESONGEN
- KORT LEVERINGSTID OG KONKURRANSEDYKTIGE PRISER
- SERVICE PÅ KAMINER OG SENTRALFYRANLEGG
- KONTROLL AV OLJETANKER MED GODKJENNINGSATTEST
- RØRLEGGER FOR INSTALLASJON AV NYTT FYRANLEGG ELLER NY TANK

Med vennlig hilsen
Oslo Varmeservice AS
Sten Hemmingby
Daglig leder

A/S CENTRUM GUMMISERVICE

I våre nye lokaler
på Skårer står
våre fagfolk alltid
klare til å hjelpe deg
24 timer i døgnet

AIS Centrum Gummiservice kan tilby dekk og felger til alle typer kjøretøy. Våre fagfolk vil hjelpe deg enten det er til person - varebil - trillebåre eller vogntog. Vi kan hjelpe deg med valg av dekk og felger til akkurat din bil. Vi er medlem av Dekkpartner kjeden og har derfor over 60 samarbeidspartnere over hele landet.

- ☆ DØGNVAKT
- ☆ SERVICEBIL
- ☆ GODEPARKERINGSMULIGHETER
- ☆ FARNE FAGFOLK

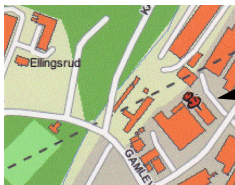
- ☆ VI FØRER ANERKJENTE MERKER
- ☆ GODT UTVALG I LETTMETALLFELGERENKEL
- ☆ Vi KAN LAGRE DERES DEKK

INDUSTRIVEIEN 9

1473 LØRENSKOG

TLF: 67989650

24-TIMERS VAKTTLF: 41448589

Du finner oss bak Karihaugen ved Ellingsrud

ANNONSE
KROGSVEEN